

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XIX.

NEW YORK, 15. DUBNA 1897.

Číslo 4.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štullk, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listár a redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Cvičitelům. — Zdraví, síla a štěstí. — Letošní župní závody. — O potřebě, důležitosti a vlastnostech tělocviku lidového. — O tělocviku dospělých s hledišť lékařského. — Ze župy Východní. — Sokolský časopis co dobrý nástroj. — Řeč Sokola Vác. K. Třisky. — Sokol Americký. — Ze župy Západní. — Dopisy: z Filadelfie, z Clevelandu, z New Yorku, z Newarku, ze St. Louisu, z Morrisanie a z Chicaga. — Zpráva T. J. S. v St. Louisu za rok 1896. — Schůze výk. výb. N. J. S. — Účetní zpráva jednatele a různá oznámení.

Cvičitelům.

Ve všeobecné ochablosti, jež jeví se úbytkem členů ve sborech, klesáním počtu cvičenců v tělocvičnách i jinak, zdá se, že i ti, kteří dosud horlivě byli činní, nakazili se do jisté míry a ochabli také.

Pozorujeme-li, jak cvičí se nyní a jak cvičilo se před dvěma, před třema lety, musíme doznati, že necvičí se již s tou přesností a s onou snahou vykonati každé cvičení co nejlépe.

Úkazu toho cvičenci sotva jsou vinni, spíše vina tu spočívá na cvičitelích, kteří nevytáhají od svých svěřenců, aby tito každé cvičení provedli jak nejlépe mohou.

Tak vidíme často, že cvičitel sotva si všimne, jak cvičenec cvik provedl a ovšem že takový ani neupozorní na chyby a nedostatky a také neřádá na cvičenci, aby provedl opravu.

Bez oprav, bez častých oprav, sotva kdo naučí se cvičiti správně.

Však také bez uznání, bez pochvaly necvičí se tak pečlivě, jako je-li tato tomu, kdo si jí zaslouží, ihned cvičitelem projevena.

Nepostačí, aby cvičitel jen výkon pojmenoval, ukázal, a pak záchrany neb dopomoci poskytl, on musí také ještě cvičenci projeviti, jak tento cvičení vykonal. Cvičitel nesmí býti na slovo skoupý. Není třeba ovšem, aby snad dlouhých výkladů každému činil, postačí často slovo, dvě slova, aby jimi buď pochvalu vyjádřil neb na učiněnou chybu upozornil.

A jen takový cvičitel dosáhne u svých cvičenců pokroku, který tak činí, jemuž není za těžko chyby i chybičky vytýkati a nápravu jich vyžadovati.

Cvičitel, jenž dovolí, aby v čestě jeho prováděna byla cvičení ledabylo, jen tak, jak tomu pohodlnost toho kterého cvičence připouští, jest vinen toho, že cvičenci nemají z výkonů svých toho užítku, jaký by měli, kdyby je byli správně prováděli.

Jest v mnohém cvičení mnohem méně námahy, a tím i také méně užítku, když vykoná se s tělem všelijak držným, než v něm spočívá, kdy provádí se při rádném držení těla. Cvičíme-li, cvičíme pěkně! Cvičme tak, jak nejlépe jen dovedeme! Snažme se vykonati každý pohyb s největší přesností. A tu nemáme na mysli jen cvičení na náradí, nýbrž cvičení vůbec.

Hlavně při prostných cvičeních jeví se různý jejich účinek, dle toho, jak je kdo provádí.

Zatím co ten, jenž koná cvičení prostná poctivě, co nejlépe, začíná se po několika minutách již potiti, neví ten, který je konal jen tak „pro jmeno“ po skončení jich, že cvičil, jeho neunavila ani dost málo.

Nechťjme od cvičenců mnoho, nepředbíhejme jejich schopnost, ba ukládejme jim spíše cvičení, jež budou se jim zdáti snadnými, ale hleďme přísně k tomu, aby konali je bezvadně, vzorně.

A při tom nezapomínejme na své staré vady dřívější doby, kdy nehledělo se k počátku ani ku konci cviků, jak jsou prováděny, kdy nedbalo se toho, jak dostane se cvičenec na a s náradí.

Dbejme již jednou také toho, že není cvičitel k tomu, aby cvičence naučil cvičiti, ale že má snažiti se k tomu, aby cvičením vyvinul u nich pěkná a statečná těla.

Mnohý cvičitel ani si toho nevšimne, jaké že má cvičence rozkláčené a rozházené, ba i krivé.

Hlavně cvičitelé mládeže mají přísně toho dbáti, aby svěřenci jejich naučili se rádně státi a choditi, a pak teprve cvičiti.

Někteří však dosud počínají si naopak.

Žák, jenž často jest rovnán svým cvičitelem v tělocvičně, rovná se pak sám v dílně při práci a jinde, i má tak z tělocviku mnohem více užítku, než chovanec takového cvičitele, který cvičenců svých sotva si všimne, když jsou na náradí. Každý cvičitel má si býti vědom toho, že může cvičencům svým mnoho prospěti, když úkol svůj náležitě plní, že však mnoho dobrého jim neprokáže, když málo si jich ve cvičení všimá, neupozorňuje je na jejich poklesky a nedostatky, nežádaje od nich, aby cvičení nezdařená opravovali.

Zdraví, síla a štěstí.

Kdo jest zdrav, bývá silen i šťasten. Mnohý nešťastník však, jemuž chybí zdraví i síla, neví neb nechce vědět, že může získati obého vlastním příčinám.

Takový spoléhá se obyčejně na pomoc cizí, buď lékaře neb mnohem častěji léků bez lékaře.

Jest bez počtu takových, kteří po leta, ba skorem po celý svůj život otravují se léky obyčejně patentními, snažíce se jimi zdraví získati, ve skutečnosti však ještě více chatrné již je dále podkopávají.

Věci neznalý sotva by uvěřil, za jaké ohromné sumy využívá se početilým lidem všelikých břeček ponejvíce zdraví škodících.

Nevědomý člověk domnívá se, že se může do něho zdraví snad z láhve nalíti, že musí lecjaká břečka dodati mu nových a zvýšených sil.

O tom, že zdraví nekupuje se v lékárnách, ale že musí jinde a jinak se získavati, lid všeobecně neví, o čemž zřejmý důkaz podávají mnozí švindleri, až do milionů zbohatlí, oznamováním a prodejem všelijakých záračných „léků.“

Lid za vlastní svoji nevědomost ba lépe řečeno hloupost draho zaplatí takovým nesvědomitým úpirům.

Však vyváděti lid z bludu, poučovati jej o pravdě, bývá prací marnou. Lid chce býti klamán a proto ti, kteří chtějí ho klamati a z něho těžiti, mají velmi snadnou práci. Chtějte jen někoho poučiti, že lecjaká břečka nemůže z něho, slabocha a neduživce, učiniti siláka kypícího zdravím, toho že mohlo by z něho dokázati jen náležité hledění si celého těla poskytnutím mu především rychlejší obměny všech jeho součástí pomocí cvičení a on jistě vám neuvěří.

To, co jest jasné a snadno pochopitelné, to lid chápati nechce; tomu nechce věřiti, on musí míti něco záhadného, tajuplného, aby tomu uvěřil.

A právě proto, že jest velice snadno přesvědčivě vložiti, jak cvičení na tělo a tím na jeho zdraví působí, nenalézá tento zdraví a sílu plodící prostředek dostatečné víry.

Možno, že bychom našli více víry a více následovníků, kdybychom prováděli při svých cvičeních nějaké kejkle, kdybychom odříkávali při nich nějaké zaklínací formule, neb brebentili něco podobně nesmyslného jako jsou modlitby různých kněží.

Snad by to šlo pak s námi lépe. Ale tak, jak posud si vedeme, sotva budeme rychle pokračovati, jest to příliš průzračné, příliš samozřejmé, že tělocvikem možno získati si zdraví, tím sílu a obojím i štěstí. Proto tomu většina lidu nevěří a neuvěří.

I mnozí z těch bratří Sokolů, kteří budou čísti několik těchto rádků, které jsme tak lákavě nadepsali — nebudou věřiti, že by v tělocviku tolik dobrého mohlo vězeti.

Jen ti s námi budou souhlasiti a naleznou nadpis „Zdraví, síla a štěstí“ případným, kteří vlastním příčiněním již z bohatého zdroje tělocvičného štěstí si načerpali.

Letošní župní závody.

Letos mají pořádati závody župa Východní a župa Chicagská. Tato dosud jen dle jména existuje a tu ovšem nečiní žádných příprav k provedení závodů potřebných, ač byl by k tomu již čas.

Mají-li závody zmíněné býti sborům súčastněným ku prospěchu, tu bude dlužno již teď o tom rozhodnouti, aby nebyly jen prostými závody, nýbrž zároveň společným veřejným cvičením všech sborů.

V Chicagu jest to možno, aby veřejného cvičení při závodech župních súčastnily se všechny sbory župy veškerým svým členstvem cvičícím i svým žactvem, neboť všechny sbory župy chicagské jsou v městě Chicagu. A tu mělo by se již nyní, beze všech odkladů na věci té pracovati.

Zároveň měly by i sbory Sokolek s námi vystoupiti. Povzbudilo by je to jistě k lepší činnosti.

I v župě Východní, budou-li závody pořádány v Long Island City, (jak navrhováno) bude možno mimo tamnějšímu sboru také sborům z New Yorku, Brooklyna, Morrisanie a Newarku postaviti u příležitosti té veškeré své členstvo a i žactvo na cvičiště.

Učiní-li se tak v obou župách jmenovaných, jak jsme uvedli, stanou se oboje důležitými udalostmi, které jistě budou míti dobrý vliv jak na súčastněné sbory, tak i na obecenstvo.

Proto doufáme pevně, že v obou župách bude hleděno k tomu, by povinné letošní závody nebyly jen prostými závody nečetných pokročilejších cvičenců, ale že program k nim bude takový, by mohly se na nich podílet veškeré naše síly cvičící.

K tomu však již třeba činiti přípravy! —

O potřebě, důležitosti a vlastnostech tělocviku lidového.

Napsal Jos. Klenka.

A. Potřeba a důležitost tělocviku pro každého jednotlivce i pro celý národ.

Motto: „Vše sokolská, jak ke všem stavům a vrstvam se obrací, znamená prozatím tolik, co tělesné a z části i mravní vychování a šlechtění všeho národa čechoslovanského, odchování jeho k síle, statečnosti, ušlechtilosti a brannosti zvýšené, a musí tudíž hledět, aby koncem veškerý lid oetnul se v okruhu jejím.“ —

„Co všecken lid nezná, nikdo nezná! Co lid nedověd, nikdo nedověd! Co lidem se nestalo, nikým se nestalo.“

Dr. Tyrš.

Život člověka jest ustavičným bojem. Každý vede boj, to jest pracuje a stará se, někdo více, jiný méně, o zachování sebe a svého rodu proti vlivům přírodním, aby jeho tělu nebyly na úkor, nýbrž na prospěch, a proto opatřuje si přiměřený byt, šat, stravu, světlo, teplo, vzduch a po namáhání tom přiměřený odpočinek, by občerstvil se obnovením sil svých. Vedle tohoto boje s přírodou jest mu však podstoupiti ještě jeden boj a to o bytí ve společnosti lidské, t. j. o místo pro zaopatřování

svých životních potřeb. Aby člověk mohl obstát v boji proti vlivům přírodním i ve společnosti lidské, jest mu především třeba míti: 1. způsobilého těla a 2. znalosti svého těla a dobrých i zlých účinků rozmanitých vlivů přírodních, aby mohl šetřiti pravidel z toho vyplývajících ku prospěchu a užitku svému i své rodiny; 3. znalosti poměrů společenských a míti způsobilost duševní, jíž jest třeba k zastávání místa nějakého ve společnosti.

Nejprvnějším, hlavním a základním požadavkem v životě pro každého jest způsobilost tělesná. Tuto způsobilost tělesnou, kterak tělo dovede vzdorovati účinkům přírodním, a kterak se dovede přispůsobiti vlivům svého okolí, vyjádřujeme slovy „síla“ — „slabost“. Slovy těmito neoznačujeme jen hrubou sílu fyzickou, nýbrž celou schopnost životní, t. j. životní sílu nebo slabost.

Silným jest ten, kdo dovede čeliti všem nepříznivým vlivům přírodním i svého okolí a kdo zachová sebe i svůj rod při zdraví a svěžesti; kdo není s to, aby čelil vlivům na něho působícím, jest slabým.

Síla i slabost člověka jeví se mnohými známkami povrchními, podle nichž přibližně soudíme na stupeň jejich při každém člověku. Nejlépe dají se posouditi krajní rozdíly v síle a slabosti lidí, těžším jest posuzovati prostřední stav mezi těmito krajními.

O síle a slabosti lidí poučiti se můžeme ze zpráv lékařských o prohlídkách v příčině zdraví dítek ve školách, z výkazů o odvodech vojenských, ze zpráv pojišťoven o vyšetřování osob ku pojištění přihlášených a konečně v nejširším rozsahu nás o tom poučí statistika porodů, úmrtí a věku. —

I. **Prospěch jednotlivce toho žádá, aby byl silným, to jest, aby tělo jeho bylo vytrvalé, obratné a zdravé, poněvadž každý má z toho výhody tělesné, hospodářské, rodinné, společenské i mravní.**

Silné tělo vzdoruje nemocem, jednak že v něm nevznikají, jednak že tak snadno nepodléhá nákaze, a stane-li se tak přece, že silný člověk onemocní, snáší nemoc tu mnohem lehčeji nežli jiný těla slabého, a má při stejných okolnostech vždy větší naději na uzdravení vůbec a rychlejší uzdravení zvlášť. Silné tělo vzdoruje mnohem lépe vedru i zimě, a je-li toho třeba, hladu a žízní i vzduchu znečištěnému, ano též děle snáší beze škody delší útrapy a namáhání bez jakýchkoli následků; lidé těla slabého zhusta onemocní následkem znečištěného vzduchu, velikého namáhání, snášení vedra, žízně, hladu, jsou-li nuceni zaměstnávat se třeba jen na krátko za takových okolností. Nejpadnějším příkladem toho jsou vojenská evičení vůbec a veliká vojenská evičení armádních sborů zvlášť, t. zv. manevry, kteréž jest prodělati skoro každému mladému muži.

Tělo silné nejen že dovede vzdorovati vlivům tím, že se hledí přizpůsobovati okolí svému lépe nežli tělo slabé, ono také vzdoruje útrapám při konání práce i v konání jiných povinností, ono práci se více otužuje a práce jest mu pramenem nových sil, jestliže ji střídá s přiměřeným odpočinkem; tělo slabé práci tělesnou se vyčerpává znenáhla a čím větší namáhání má sněsti, tím dříve jsou vyčerpány síly jeho. „Silný“ člověk vykonává

práci s radostí, neboť práce jest mu pramenem rozkoše, ona eviči jeho svalstvo, nervstvo i mozek: jako raduje se dítě ze hry, tak raduje se dospělý člověk „silný“ z výkonů, které se mu podařily, ať jsou to výkony tělesné nebo duševní práce a znova s radostí po odpočinku přistupuje k dílu novému bez nejmenší ztráty sil svých, ba naopak vzpružen a otužen touto prací ku práci nové.

Jinak jest to u člověka těla „slabého“, churavého; výkony, které jest mu podstoupiti, nejsou jemu zřídlem radosti a rozkoše, nýbrž pramenem bolesti, jeho tělo nestačí na výkony ty, že nemá dosti síly fyzické ani vytrvalosti ani obratnosti, a následek toho jest znenáhla ztráta síly tělesné.

Zdravý silný muž nevyčerpá denní práci veškeré síly své, on zachová si vždy jistou zásobu síly a proto jde z práce vesel, přichází k rodině v dobré náladě, s tváří veselou, a posilněn spánkem nerušeným vrací se bez trpkých pocitů opět ku práci, kteráž mu není břemenem ani zdrojem útrap, nýbrž potřebným a hledaným zaměstnáním; on zachová sobě sílu, svěžest tělesnou i duševní, radost a veselost, a proto s důvěrou patří do budoucnosti, neboť pevné jeho zdraví snese leckterou nehodu, jež ho potkáti může v životě.

Jinak člověk slabý, který buď zdědil svoji slabost, aneb sám zavinil: v práci celou zásobu svých sil vyčerpává, jen aby s ostatními stejně pokračoval, práce stává se mu zdrojem útrap a proto s nechutí, ano s obavou vrací se k ní, a následky z toho plynoucí: obava, starost a sklíčenost o budoucnost ještě větší měrou umenšují síly a schopnosti jeho, a tak čím dále tím více hromadí se člověku takovému nesnáze v plnění jeho povinností. Mnohdy nastavuje svůj volný čas, aby nezůstal za ostatními, a tím připravuje se opět o svoje zotavení a svoji svěžest, podkopává vždy více svoje zdraví, až konečně podléhá jeho tělo těmto námahám.

Výhody silných lidí naproti slabým stávají se ještě většími, uvažujeme-li o činnosti lidí těch v životě rodinném a společenském. První krok k životu rodinnému jest, vyhledati sobě družku (druha). Zajisté každý dozná, že silný, svěží mladý muž dříve najde záliby u druhého pohlaví nežli mrzák nebo neduživce, a podobně že dívka zdravá, vyrostlá, silná, více najde nápadníků za stejných okolností ostatních nežli dívka zevnějšku chorobného, slabého. Kdo přinesou do stavu manželského zdravá silná těla, nepomyslí ani, jakým obdařili se věnem a poznávají cenu zdravého, silného těla, když buď sami nějakým způsobem v nemoc upadají, anebo pozorují-li a uvažují-li příčiny a následky, jež vznikají tím, když vstupují v manželství lidé, mající některé vady nebo neuhý tělesné. Kdyby věděli lidé v manželství vstupující o svých tělesných vadách dříve, zajisté by si v mnohých případech rozmyslili vstoupiti v ně, neboť mnoho nešťastných manželstev povstává následkem tělesných neuhů ženy neb muže. Toť výhody a nehody přímé, o nichž nemůžeme se šířeji rozepisovati na tomto místě.

Výhody a nehody nepřímé vznikají z následků, jaké se jeví u dětí, které obyčejně dědí ústrojí tělesné po svých rodičích. Známo jest, že jsou dědičnými některé nemoci, jež stopovati se dají v rodinách u rodičů i dětí, taktéž známo je, že mnohé děti dědí po svých

rodičích jisté obratnosti i jistá nadání duševní, a jest to pravdou dokázanou i příslovím lidovým, že „jablko nepadne daleko od stromu“.

Jestliže tedy dědičnost vztahuje se na nemoci a neduhy tělesné, na schopnosti a nadání tělesné i duševní, jest zřejmo, že i síla a zdraví tělesné jest dědičným. Silné a zdravé tělo jest nejvzácnějším odkazem ze všech, jež mohou dětem rodičové zachovati.

Dědí-li dítky po rodičích slabé a neduživé tělo, stávají se v rodině pramenem mnoha starostí a strastí, jež snášeti jest s nimi rodičům, kteří mnoho obětí hmotných i duševních přinášejí na ošetřování a zachování jejich. Oběti tyto bývají často příčinou nesvárů a neštěstí v rodinách. Neštěstí uvalují na potomstvo ti, kdož odkazují svým dětem tělo slabé, neduživé. Mrhá-li kdo svým zdravím a poškozuje-li je nedbalostí o ně, připravuje také o ně své potomstvo, v případě, bude-li nějakého míti.

Dědí-li dítě zdravé, silné tělo, jest mu umožněno docílit štěstí a blaha, neboť má usnadněnou k tomu práci svým zděděným ústrojím, jež jest již samo o sobě pramenem radosti a rozkoše, takové zdravé, silné dítě jest zdrojem radosti rodičů.

Nyní představ si každý rodinu, v níž rodičové i děti jsou silného a zdravého těla, představ si jich běžný život a porovnej ji s rodinou stejného postavení společenského, jejíž členové jsou slabí a neduživí. Zde vidíš zármutek, ochablost a strádání všeliké, tam radost, bujnost a veselost. —

V ohledu společenském má vždy přednost a výhodu člověk silný před slabým. Nikdo nevezme si do práce člověka slabého, má-li na vůli vybrati si; každý hledí, aby získal člověka silného ať pro práci tělesnou či duševní, a tak se stává, že silnější opanují místa nejlepší a ponechávají místa horší slabým; tak na př. nařizena jest lékařská prohlídka osob, které se hlásí k úřadům jistým, aby zjistilo se jejich zdraví.

Je-li kde nadbytek pracovních sil, neb ubývá-li práce, ztrácí obyčejně práci slabí nejdříve, poněvadž nejsou takovými pracovníky jako jejich silní druhové. Pro mnohé práce nehodí se slabý člověk i když má jinak stejnou působivost a jest mu proto ustoupiti silnějšímu, který za práci takovou dostává obyčejně lepší odměnu. A tak, jako se dostává přednosti silnému při práci, tak dává se přednost silnějšímu před slabším i jinde v životě společenském. Silný, zdravý člověk každému vždy se líbí a každý jemu dává přednost před slabým a neduživým, neboť onen dává zdraví a sílu svoji na jevo dobrým rozmarem, jest vždy v dobré náladě, a všichni, kdo jsou kolem něho, rozveselí se a radují se s ním. Veselý člověk ve společnosti jest příčinou radosti a štěstí ostatních, naopak člověk slabý, sklíčený, jest příčinou zamkllosti a špatné nálady celé společnosti. Vezměte nějakého slabocha na namáhavější delší výlet, uvidíte, jakých zažijete s ním radostí.

Výhodu, již má člověk silný před slabým v ohledu hospodářském, naznačiti chceme tuto krátce poukázáním na některé věci.

Silný, zdravý člověk jest s to, aby vydělal si více, nežli slabý neduživce, on zaopatří si snadněji všechny

potřeby životní pro sebe i pro svoji rodinu. Silný člověk využítkuje každou přijatou potravu ve svém těle mnohem lépe nežli člověk slabý, který nejen že není s to aby požíval všechny druhy potravy, a také z těch, jež požije, nemá užítku, poněvadž je mnohdy úplně nezažije a neztrávené ze sebe vymýtí. Kdo dobře tráví, není vyběráčkem v jídle, tomu chutná každý pokrm.

Silný člověk nepodléhá tak snadno nemoci a tím neztrácí ani času ani výtěžku ani peněz na léky a jiná opatření, jež jsou nutna při nemoci a proto může příjem svůj lépe obracet ve prospěch svůj i své rodiny, tím podporuje svoji sílu a zdatnost, opatřuje se lépe proti škodlivým vlivům, jež mu jest mnohdy snášeti při práci, neboť snadněji opatří se pomůckami (šat, byt), jež čelí těmto vlivům, jemu zbuďte také více času k sebevzdělání a dokončení svých vědomostí a zručností, nežli slabochu, poněvadž v stejné době vykonati může více práce a neztrácí nemocemi žádného času; tím způsobem podporuje svoji dělnost a rozhled v ocenění svého výkonu, aby dovedl svoji práci přivést k platnosti a zajistiti si odměnu za ni.

(Pokračování)

O tělocviku dospělých s hledišť lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny, lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

(Pokračování.)

Všechny podmínky, které omezují dýchací povrch více než v pravidelném stavu, přinášejí osobě menší schopnost co do neunavitelnosti dýchací, poněvadž zmenšují její schopnost k vylučování výměnných látek a k přijímání kyslíku ze vzduchu. Každá porucha, každá vada zrůstu, každá nemoc, jež může změnití skladbu plic a zbavití výkonnosti určitý počet sklípků, působí náklonnost k dušnosti zrovna tak, jako všeliké jiné chorobné poměry, jež sice netýkají se skladby sklípků, ale vadí přístupu vzduchu do plic: na př. ucpání neb zúžení průdušek výpotky, které tísní plice a splošťují sklípky.

Bylo by zbytečno uvésti tuto všechny nemoci plic, které by mohly přivoditi náchylnost k dušnosti. Velmi důležitě však jest připomenouti, jaký podíl na dušnosti mohou míti poruchy jiných ústrojí než plic, na příklad srdeční vady a onemocnění krevních cév.

Nemoci srdce působí při cvičení nejtěžší náchylnost k dušnosti. Důsledek všech vad srdečních jest vždy tentýž, t. j. každá choroba srdeční zmenšuje dýchací povrch. Někteří zvýšenou činnost srdeční, jež se objevuje v době cvičení, uvedli za podstatnou příčinu dušnosti při cvičení. Minění toto jest zajisté přehnané aspoň u zdravého člověka. Uveřejnili jsme četná pozorování na sobě a na jiných osobách, z nichž plyne, že není žádného vzájemného vztahu ve všech obdobích cvičení mezi zvýšenou prací srdce a plic. Zkoumáme-li současné úderu srdce a pohyby plic po cvičení, které dušnost mělo v zápětí, shledáváme, že zvýšená činnost těchto dvou ústrojí nemá souběžný chod. Plice se uklidňují dříve než srdce. Ve všech pozorováních viděli jsme u člověka cvičením udýchaného klesatí dýchání v pravidelný rytmus ve dvou neb třech vteřinách po zastavení

práce a v té době klid dýchání byl nápadný oproti silnému tlukotu srdečnímu, který byl dvakrát rychlejší než ve stavu pravidelném, kdežto dýchání již kleslo na obyčejnou míru.

Nieméně jest pravdivo, že zvýšená činnost srdeční má důležitý podíl na dušnosti, a nemá-li někoho postihnouti dušnost, musí míti „nevzrušitelné srdce“. Připomínáme pouze, že tento přívlastek přísluší jen zdravému a tělesným cvičením uvyklému člověku, a že snadné vzrušení v krevním oběhu prací způsobené jest příznakem nepravidelné výkonnosti ústrojí; toto snadné vzrušení závisí buď na hmotné poruše neb vyplývá ze zvláštní dráždivosti osoby neb — případ to nejčastější — z nedostatečného návyku cvičením.

Účinky srdečních chorob můžeme uvést v jediný účinek, t. j. plicní překrvení; toto překrvení se vyvine buď tím, že se krev městná v plicích, ježto chlopně srdeční jsou porušeny, nebo jest podmíněno nedostatečným stahem srdečním, jenž není s to poskytnouti krvi dostatečně rychlý oběh v plicích vlasečnicích, jak se to pozoruje na př. při asystolii.

Městnání krve v plicích zakládá se v podstatě na záplavě krví, jejíž oběh se oblenil a jež přes míru naplňuje cévy a je rozpíná. Jest známo, že plice jsou ústrojím na cévy krevní bohatým a že schopny jsou naplniti se krví jako mycí houby. Jest tedy pochopitelno, že, městnají-li se ve vlasečnicích plic 1—2 l. krve, bude to na újmu prostoru, který náleží plicním sklípkům a že tyto budou sploštěny a stlačeny; vzduch nebude moci vnikati v celé ústrojí, nýbrž jen v krajinu, která překrvení unikla; a tím dýchací povrch se zmenší.

Srdeční choroby činí člověka k dušnosti náchylným vždy zmenšováním dýchacího povrchu. Tento účinek se dostavuje i bez všeliké poruchy srdeční vždy, kdykoliv srdce jest náhle oslabeno z jakékoliv příčiny. Výstřední náchylnost k dušnosti u uzdravujících se lidí jest z valné části závislá na okamžitém oslabení srdce. Táž příčina přispívá velice u nedokrevných k tomu, že ztrácejí dech při sebe menší námaze svalové.

Ve všech těchto případech náhlá dušnost se objevuje následkem nedostatečné síly srdečního svalstva. Jest známo, že tělesné cvičení zvětšuje srdeční práce a snadno lze pochopiti, že zeslabený sval rychle umdlí. Umdlení srdečního svalstva tvoří „asystolii“, t. j. nedostatečnost stahu, jímž se vhání krev do krevních cév plicních; tím vzniká oblenění plicního oběhu a trpné překrvení.

Jako srdeční choroby též nemoci krevních cév tvoří náchylnost k dušnosti. Mluvili jsme v kapitole „věk dospělý“ o mechanismu, jakým při onemocnění tepen se přivodí snížení dýchací schopnosti. Řekli jsme též, že toto onemocnění, jež v mnohých případech tvoří zvláštní chorobu, jest nevyhnutelným následkem stáří a že svůj vliv počíná projevovati od čtyřicátého roku. Dospělý člověk a stařec i úplně zdravý musí se zařaditi vzhledem k tělesným cvičením mezi dušné.

Náchylnost k dušnosti nezávisí vždy na mechanické neb výkonné nedostatečnosti plic a srdce, nýbrž jest dosti často podmíněna vadou v lučebné skladbě krve. U

nedokrevných a bledničkou stížených leží hlavní příčina dušnosti v nedostatku haemoglobinu v krvi.

Haemoglobin jest barvivo krevní, jež jest v rudých krvinkách. Tato látka má vlastnost vázati kyslík dýcháním do krve přivedený a jím se napájeti, jako se napáji vodou tkáň houby, a odevzdávati pak tento kyslík k výživě potřebný všem živým buňkám. Čím bledší jest krev, tím méně haemoglobinu obsahuje a tím méně vstřebá kyslíku ze vzduchu dýcháním do plic uvedeného. Proto dýchání u nedokrevných jest nedostatečné, aniž jest povrch dýchací zmenšen. Do hrudníku vniká sice dosti vzduchu, ale kyslík tohoto vzduchu nevstřebá se krvinkami v dostatečném množství. Z toho vyplývá zvýšená činnost dýchací a „žízeň po vzduchu“ ihned, jakmile se ona nepatrná zásoba kyslíku v krvi spotřebuje, jak se to děje při svalové práci.

Náchylnost k dušnosti pozoruje se ještě při jiné lučebné poruše ve skladbě krve. Při nemocech ledvin na př. se stává, že některé výměnné výrobky obyčejně močem vylučované nemohou dosti rychle býti odstraněny pro chabost vylučovacího ústrojí. Tyto nahromaděné výrobky způsobují jakýsi druh otravy krve a plice zdají se jeviti snahu vyloučiti otravné sloučeniny, jichž tvoření, jak známo, se rozmnožuje po čas „svalové práce“. Z toho vzniká snadná dušnost u lidí postižených Brightickou nemocí a močením bílkoviny.

Připomeňme si ještě náchylnost k dušnosti při cvičení u otlých. Nebezpečnost dušnosti při otylosti probrali jsme již v jedné z předchozích kapitol.

Ale náchylnost k dušnosti pozorujeme u četných osob, jež nemůžeme zařaditi v žádnou ze skupin, které jsme vypočítali. Jsou lidé bez choroby srdce a plic, kteří nejsou ani otlí, ani nedokrevní, ani zesláblí, kteří však vzhledem k neunavitelnosti dechu stojí přece na nižším stupni než ti, kdož se zabývají cvičením. Ti všichni mohou býti zařaděni do dvou tříd: buď jsou velice dráždivých čivů neb nejsou práci uvklí. Veškerá sklíčující vzrušení ducha způsobují náchylnost k dušnosti. Říká se, že „strach okřídluje nohy“, ale nemůže se říci, že dodává plicím dechu. Nic nestěžuje více dech běžce než nedůvěra v sebe a strach před porážkou. To proto, že dýchání ze všech životních výkonů nejvíce podléhá duševním vlivům a že často vnímá účinky reflexů, pocházejících z citu neb myšlenky.

(Pokračování.)

Ze župy Východní.

Zpráva dozorce T. J. S.
v New Yorku.

Cvičení, o němž zprávu tuto podávám, bylo veřejné při otevření nové „Sokolovny“ 420 — 424 vých. 71. ul. v neděli odpoledne, 22. listopadu 1896. Ve 3 hodiny a 15 minut vstoupilo do sálu (zároveň tělocvična) 162 žakyň, 150 žáků, 20 Sokolek a 62 Sokolů ve kroji cvičebním. Br. Fr. Zborník, náčelník new-yorské jednoty vystoupil a oslovil přítomné obecenstvo a bratry Sokoly velmi případnou řečí; po této Sokolové a žakyně odešli a žáci nastoupili v osmistupech ku cvičení prostnému. V cvičení tomto zahrnuty byly: pohyby paží natažených a skrčených, pohyby trupu, pohyby nohou natažených,

postoje sehnuté a obraty. Ačkoliv cvičení to velmi obtížné a složité pro žáky provedeno znamenitě, což jest důkazem, že br. Ant. Jahoda a jeho dva pomahatelé, brí. Ferd. Martyny a Bedř. Holub správně úkol svůj plní a schopní cvičitelé jsou. Za zpěvu „Kde domov můj“ opustili sál, by učinili místo pro žakyně, které provedly cvičení s činkami.

Těchto bylo 60. Nacházely se v čtyrstupech a cvičily pohyby paží skrčených a natažených, na místě a z místa a postoje sehnuté. Cvičení provedeno dobře až na jeden oddíl, kde ale hudba nesla vinu, že čas nebyl stejný. Cvičení vedli bratři A. Tesař a F. Bartuněk. Po těchto následovali členové jednot New York, Long Island City a Newark v počtu 62, pod velením náčelníka Fr. Zborníka cvičili s tyčemi; brí. Fr. Jícha a K. Řehoř, ukazovatelé. Cvičení sestávalo z pohybů paží natažených i skrčených, postoje sehnuté a obraty. Provedeno velmi dobře, čímž ukázáno, že členové i br. náčelník věnovali pozornost cvičení tomu. Jedině co mohu vytýkati jest, že jednota tak silná jako newyorská tak slabě zastoupena byla v cvičení tomto.

Nejzajímavější oddíl byl, když 102 žakyně cvičily s kužely, pod řízením bratra A. Tesaře. Cvičení složeno z malých kruhů soupažně v předu s poskoky v před, stranou v pravo i v levo. Tímto cvičením br. A. Tesař ukázal, jak schopným cvičitelem jest.

Následující vystoupení bylo 20 členkyň sboru Dívek a paní s kruhy. Cvičení provedeno znamenitě, čímž dokázaly, že nemají pouze ten název Sokolky a kroj, nýbrž že se i značné procento tuží v tělocviku pod osvědčeným cvičitelem Janem Pavlíkem.

Poslední číslo programu cvičení na náradí a s náradím odbyto znamenitě, neb na hrazdě cvičili výtečníci pod Ant. Jahodou, dvě družstva na bradlech a sice: 9 členů Sokola Fuegner z Long Island City pod F. Vančurou a druhé pod F. Jíchou. Dvě družstva na koni na šíř; jedno cvičil br. K. Řehoř a druhé sestávalo ze 7 členů jednoty z Newarku, br. Ptáčník cvičitel. Jedno družstvo pod Křížkem na metacím stole; br. V. Hampl cvičil družstvo na koze na šíř a br. Martyny družstvo s břemeny.

Celkový dojem z tohoto cvičení byl úchvatný; jen více cvičících členů by se mělo na cvičení takovém podílet. Dále bych radil bratrům, by se zdrželi po dobu, když se cvičí, kouření a tak dali příklad i jiným, neb to škodí cvičencům.

Hudba každé cvičení doprovázela.

F r . H r o c h , 457 Rodney St.

Dvě schůze župního výboru odbývány v tomto čtvrtletí a sice 28. února a 28. března 1897. Obě byly pravidelně navštíveny.

Župní výbor souhlasí s usnesením župy Západní uveřejněném v prosincovém čísle Sokol Americký a schvaluje jednotám, by hlasovaly pro odložení sjezdu a závodů na rok 1898.

Učiněno oznámení v. v. N. J. S. o přípravách k župním závodům, které se v naší župě letos odbývatí mají. Zaslána vyzvání jednotám náležejícím k této župě, by hlasováním rozhodly o volbě místa pro závody ty.

Společné cvičení odbýváno v neděli, 14. března t. r. u T. J. Sokol v New Yorku. Po cvičení pak společná schůze župního výboru s župním cvičitelským sborem.

Výk. výb. N. J. S. oznamuje přijetí T. J. S. Slovan ve Philadelphii a připojení této k župě Východní.

Veškeré dopisy jednot, týkající se hlasování o místě příštích župních závodů zaslány dosti pozdě a nemohlo se hlasování dříve odbývatí až ve schůzi březnové. Hlasováno bylo dle jednot. T. J. S. Blesk v Baltimore, Md. přeje si závody v Baltimore, Sokol ve Westfield přeje si závody v Baltimore, Sokol v Newarku přeje si závody v Newarku, Sokol Svornost v Morr. přeje si závody v New Yorku, Sok. Fuegner v L. I. C. přeje si závody v L. I. C., Sokol v Brooklynu přeje si závody v L. I. City, Sokol v New Yorku přeje si závody v L. I. C.

Župní výbor souhlasí s výsledkem hlasování a závody župní odbývat se budou u T. J. Sokol Fuegner v Long Island City.

Jednatel podal zprávu ze schůze župního výboru s cvičitelským sborem župním.

O naznačení dodatku k čl. 11. hl. III. Tělocvikstanov N. J. Sokolské uvažováno a usneseno by takto zněl: „K župním závodům ustanovuje potřebné soudce župní výbor se župním sborem cvičitelským ze schopných jednotami navržených kandidátů.“

Výk. výb. má býti požádán, by ono jednotám k odhlasování předložil.

Nebyla to touha po nějaké výhradní moci, aneb domýšlivost pocitované autority, která župní i cvičitelský sbor vedla ku požadování změny této, naopak jest to nezbytnou nutností, dobře i v ostatních župách pocitovanou. Zkušenosti z posledních župních závodů dostatečně nám ukázaly, že volba soudců svěřena musí býti tělesu, jemuž tyto více známy jsou, než možno jest u výk. výb., zvláště pak o soudci v župách od sídla výk. výb. vzdálených. Župní výbor s cvičitelským sborem každé župy koná-li své povinnosti důsledně — nejlépe může rozhodovat o schopnostech navržených za soudce kandidátů a vybrav schopné a správné muže, prospěje zdaru závodů měrou nemalou, předešed tak mnohým nedorozuměním a svárům, které se bohužel tak rády při závodech vyskytují.

Župní výbor klade si za povinnost, požádati výbory žup ostatních, by pro změnu tuto ku prospěchu Sokolstva se přičinili.

Příjem v tomto čtvrtletí: Od T. J. S. Fuegner, L. I. C. \$5.50, Sokol ve Westfield \$1.20, Sokol v Brooklynu \$1.30. Celkem \$8.00. Hotovost župy dle pokladníka \$93.15. Příjem za první čtvrtletí \$8.00. Úhrnem \$101.15.

A n t . V o ř í š e k , jed.

Zpráva dozorce T. J. S. Fuegner v L. I. C.

T. J. S. Fuegner navštívil jsem v pátek, 15. ledna t. r. Rozvrh, který jsem jednotě zaslal, byl následující.

Cvičení prostná. (Osnova) Různostranné pohyby paží skrčených a natažených, postoje úpoloické.

Rozvrh na náradí pro dvě družstva následující: První družstvo: první náradí — bradla, vzepření, mety výdrže. Druhé náradí — kůň na dél, mety únožmo

roznožmo, odbočmo. Třetí náradí — kruhy, vis a změny visu v houpání.

Druhé družstvo: první náradí — hrazda, po prsa, výmyky a mety. Druhé náradí — koza, mety roznožmo. Třetí — zápas, škola.

Rozvrh zaslal jsem br. Al. Wokalovi, náčelníku jed. Fuegner, který sestavil cvičení prostná dle rozvrhu. Na náradí sestavy vypracoval cvičitel, br. Fr. Vančura pro obě družstva.

Ku cvičením prostným nastoupilo 13 cvičenců, 8 členů a 5 čekanců, o půldeváté hodině, které vedl bratr náč., Al. Wokal; ukazovatel br. Fr. Vančura. Bratři cvičili dosti pozorně, vzdor tomu, že jenom jednou každý oddíl byl prováděn. Kdyby sestava vícekrát byla opakována, pak by cvičení více pochopili; při opakování je pohyb již jistější. Názvy v celku byly dobré. Na náradí první družstvo vedl br. Jos. Uher; prováděl vypsání sestavy br. Vančurou, které však si měl sestavit br. Uher sám, kdyby jenom měl více kuráže. Když sestavy jiným vypsání může cvičit, také by se mohl pokusit sám je napsat. Cvičený byly dobře. Upozorňuji, že sestavy mají být pracované přesně dle rozvrhu. Na příklad vzepření, mety, výdrže, udané a ne výdrže, mety vzepření. Na koni a kruzích cvičeno přesně dle rozvrhu.

Druhé družstvo vedl bratr Fr. Vančura, sestávalo z čekanců. Hrazda a zápas cvičeny dobře dle rozvrhu. Kozu jednota nemá a tudíž br. Vančura namísto kozy cvičil na koni na dél, pro kozu měl mety roznožmo, jež mohl lehce přenést na koně a nemusel měnit osnovu na mety skrěmo. Co se mi zvláště líbilo, byl vzorný pořádek a poslušnost ve družstvech. Celkem líbilo se mně vše mnohem lépe než před rokem, kdy jako dozorce jsem jednotu Fuegner navštívil. Jest však žádoucí, by více členů navštěvovalo cvičení. Na počet členstva T. J. S. Fuegner jest jen malé procento cvičících. Myslím však, že na to stůňou všechny jednoty. Hleďme, bychom se vyléčili. — Na zdar!

Ferd. Martyny, dozorce.

Společné cvičení a schůze župního výboru s cvičitelským sborem, odbývané 14. března 1897 u T. J. S. v New Yorku.

Cvičení, které bylo velmi slabě navštíveno — cvičilo 48 členů ze čtyř jednot — započato vhodně připraveným cvičením s tyčemi, pod velením župního podnáčelníka br. Martyny-ho. Ku cvičení nastoupili cvičenci ve třech odděleních a po střídání, při kterém I. odd. skok hluboký za hrazdu II. odd. kozu za bradla a III. odd. kruhy za koně zaměnily, provedeno několik pěkných, společných her v každém oddělení se lišících. Celkový úspěch cvičení toho byl již slabým účastenstvím cvičenců poškozen a mělo by to býti důtkou všem bratrům divákům, kteří v počtu několikanásobném přítomni byvše cvičení se účastnili. Vzorná kázeň a úhlednost zracila se jak v prováděných cvičích, tak i v chování cvičenců, a nelze než přiznati důležitost a vliv společných cvičení na výchovu členstva našeho.

Schůze župního výboru se sborem cvičitelským za-

bájena bezprostředně po společném cvičení br. podnáčelníkem župním.

Čten dopis br. Primasa od T. J. Blesk, Baltimore a usneseno, by župní náčelník potřebné listiny pro zprávy náčelníků obstaral a patřičně rozeslal.

Zprávy župních dozorců z T. J. S. New York a Fuegner čteny a přijaty. Dozorce k T. J. S. v Brooklyně oznamuje, že nenavštívil jmenovanou jednotu shledav, že cvičení navštěvují pouze tři cvičenci.

Zvoleni dozorce ku T. Jednotám: Brooklyn, New York, Morrisania, Fuegner a Newark.

Příští společné cvičení ustanoveno na červen t. r. u T. J. S. Svornost, Morr. současně s druhou schůzí župního výboru a cvičitelského sboru.

Sokol Svornost žádá o ustanovení župním výborem řečníka o slavnosti 30letého trvání, kterou dne 4. dubna pořádá. Žádosti má se vyhověti.

O nutném dodatku ku článku 11. hl. III. stanov N. J. S. živě bylo rokováno a přijato usnesení, ponechati vyřízení toho župnímu výboru.

Nepřítomnost župního náčelníka, bratra Zborníka omluvena. Župní náčelník nalézá se na venkově k vůli zotavení.

Ant. Voříšek, jed. žup. výb.

Sokolský časopis co dobrý nástroj.

Náš časopis, „Sokol Americký“ prospěl by sborům mnohem více, kdyby byl využitkován tak, jak si toho zaslouhuje. Obsahuje látky pro Sokolstvo i nesokoly, které by mnoho dobra mezi krajany přivedla, jen kdyby Sokolici trochu k tomu dbali byli. Za tu krátkou dobu co sboru našemu dochází, mám již tolik přesvědčení, že mohu určitě říci, že se mu i jinde více pozornosti nedá. Tak mnohému Sokolu dojde list aniž by o tom věděl aneb se po něm sháněl, a druhý asi myslí, že ani za to nestojí by obal sejmul. U takových Sokolů dělá náš list nejlepší službu v kamnech. Že jest tomu tak, přesvědčí se každý kdo list přečetl, pozeptá-li se některého z těch nedbalých, jak se jemu líbil dopis ten neb onen, aneb některá pokynutí; a tím zároveň po častém opakování své otázky, učiní dobrý skutek. Sokol takový se zahanbí, když musí pokaždé odpovédět, že list nečetl a zajisté příště si jej přečte.

Jest povinností každého Sokola, když list dostane a nemá mnoho času, nahlédnouti alespoň na zprávy v. v., pak při příští příležitosti přečísti ostatní a nepřehlédnouti ničeho, ani dopisů od jiných sborů, tak, by vše zvěděl co se Sokolstva týče. Tím však není jeho povinnost k sokolskému časopisu ukončena a látka v něm vyčerpána.

Chceme, by naše sbory zmohutněly, chceme, by přísloví „Co Čech, to Sokol“ v skutek dospělo, a vzdor tomu máme a musíme býti opatrní při přijímání nových členů, bychom dostali takové, již sboru prospějí a ne takové, kteří se tlačí k většině, k vůli nějakému úřaděčku aneb obchodu. Ti jsou spolku pouze na škodu a nejsou takovými Sokoly, jak bychom si přáli. Pak máme zase třídu takovou, kteří přistupují pouze k vůli podpoře. Vidí, že u Sokola jest samý mladý lid cvičící, kterého se tak lehce nemoc nechytí a když ano, že se přes noc vystůňe. Zde jest jemu podpora zajištěna, — zná pili a neunavnost mládeže, — jest navržen, přijmut a to jest vše. Do cvičení nejde a do schůze též ne, svoje příspěvky zašle a chlubi se přec, že jest Sokolem. Sbor o něm ví teprve tenkrát, když k vůli odpočinku se roznemže, aneb když nějaký nesmysl provede a mluví se mezi lidem „to byl Sokol“, člen těch, co chtějí býti chloubou svého národa, člen těch, co chtějí jiným vyšlapávati pěšinu, po které by s jistotou kráčet mohli atd. Pročež pravý Sokol ví, že jest jeho povinností lid, z kterého chce Sokoly míti, nejdříve k tomu připravit, obeznámiti jej co Sokol jest, co jsou jeho snahy a účely, a k tomu prospěje „Sokol Americký“ nejlépe. Myslíme-li, že ten neb onen by mohl býti dobrým

členem, dejme mu náš list k přečtení, příště zase a pak nebude třeba tázati se jej, by se k nám dal; přijde sám a nabídne se, a my víme z jaké příčiny se k nám hlásí.

Těž u našich nepřátel může list náš nám prospěti, když nějakým způsobem, který lehce každý sám si vymyslí může, Sok. Am. jim ku přečtení dáme (zde však buďme opatrní a čítné tak bez svědků, sice pochodíme zle). Dejme příležitost těm, které nepřátely nazýváme, by seznali Sokolstvo, jeho snahy, účel a cíl, a oni přestanou nepřátely býti, a co hlavně jest třeba, hleďme skutky a nikoli pouze slovy dokázati, co naše snahy, účel a cíl jsou. Buďme předně svorní mezi sebou, by se o nás nemluvílo, že chceme smířiti celý svět a sami mezi sebou se rveme.

Buďme trpělivými s našimi nepřátely, když je poučiti míníme, tak, jako musí býti učitel se žáky. Hleďme býti řetěz obrovský, nepřemožitelný. Milujme se, nedejme se překonati v pokroku za naším cílem a hleďme k časopisu sokolskému, jako na nástroj určený k dosažení toho. — Na zdar!

L. A. Fischel.

Řeč Sokola Vác. K. Třísky,

náčelníka T. J. S. v St. Louisu
o veřejném cvičení dne 28. března 1897.

Ct. přátelé! Jako každoročně vystupujem před veřejnost Vaši, tak též činíme i dnes, bychom podali účet z naší práce, z naší činnosti za celý rok, bychom vás, přátelé, přesvědčili o pokroku, jak tělocvik naším sborem pěstovaný domáhá se úspěchu.

Vy zajisté seznali jste, v jakém postavení naše jednota se nalézala. A hle, během několika měsíců octla se opět na dřívější horlivosti své, a doufám, že za pomoci Vaši domáhati se bude ještě většího úspěchu, ještě větší činnosti.

Tak, jako starostlivá matka pečlivě opatruje ditky své, tak i náš sbor se staral, by udržel svůj zástup Sokolů, kteří jsouce věrní své povinnosti a věrní zásadám Fnegnera a Tyrše vytrvali, až se opětně uskutečnilo přání naše, takže dnes možno nám opět plniti naše poslání pro dobro tělocviku, pro dobro svěřených nám dítek, pro dobro nás všech. Nejen ku prospěchu sboru, ale celé české veřejnosti naší.

Sbor nelituje nákladu. Ve své tělocvičně stále a stále ještě zařizuje nové opravy, jen by se mohla naše tělocvična přispůsobiti vzdělávacímu ústavu, by mohla všestranně vyhovovati modernímu vzdělání dítek jemu svěřených. Nelituje obětí, by ditky nejen tělesně, ale i duševně otužily byly, aby schopny pak byly v mužném věku vzdorovati všemu, co by škoditi mohlo naší české národnosti a vůbec celému společenskému životu.

Přátelé, pohlédněte několik roků zpět. Sbor náš, ač na členstvo dosti silný, stále jen nemohl rozepnouti své perutě tak, by konati mohl vše, co na sokolském sboru žádá, nemohl tolik podnikati, nebyl tak volným jako dnes.

Pohlédněte dnes na naši tělocvičnou školu, na její způsob vedení a vychovávání v tělocviku. S hrdoostí říci mohu, že jest třetí na počet žáků v sokolských sborech Spoj. Států, a zajisté během krátké doby počet žactva se zdvojnásobí, takže se stane pravým tělocvičným ústavem mezi námi.

Zde vidíme důkaz, že tělocvik nachází stále více a více pevné půdy, více lásky a zajisté během krátké doby bude tělocvik všeobecně pěstován a uznáván, jak ze stránky školního vzdělání, tak i ze zdravotních ohledů.

Dnes již tělocvik mezi námi Čechy více klesá sobě cestu, sokolská tělocvičná škola má ty nejlepší, nejbohatší pomůcky, že možno samostatně působiti.

Dnes soustava Tyršova, jinak sokolská zvaná, je nejpraktičtější ze všech a rodiče, kteří svěří ditky své péči Sokola, nemusí se obávat, že jeho ditky zakrní na těle neb duchu. Kde zdravá síla jest v těle dítky, tam spíše se nadíti veselého mysle, a kde proudí bujná krev mozek silicí, rodí se zdravé myšlenky, které mohou blahobyť zajistit každému.

Příroda toho vyžaduje, by člověk všemožným způsobem zajistil sobě zdraví trvalé, zdraví pevné hned z mládí. V stáří těžko je hledati. Jak smutný to osud když vidíme mnoho těch vyžilých, zhýralých neduživců, kteří obětují vše, by našli ten poklad zdraví, ale přírodu nepodplatí.

Veškeré dějiny, jak tvorstva vůbec, tak lidstva zvláště jsou věčný boj „o bytí a trvání“, v němž podlehe a vyhyne, co k životu nadále je neschopné a celku závadné.

To je povšechný zákon přírodní, který ani modlitbami ani slovy sebe slavnými, ani penězi, pouhým zděděným právem nelze zažehnat. Jemu podlehl drobní i mohutní. Tvorové dřívější ze živoucí přírody vymřeli, nenašedše ve světě znenáhla změněném dalších podmínek svého trvání, jemu podlehl ti nejslavnější národové, jakmile octnuli se v rozporu s duchem zdraví a pokroku, a jakmile nastala zkáza vnitřního života.

Je to důkaz, že ani ta nejskvělejší minulost nezaručuje národům existenci, že národové jdou zpátky, když nejdou ku předu a že průběh udalostí odkládá, co zvetežilo a nemá více ceny pro život povšechný, který jedině přírodě leží na srdci.

Příroda je shovívavá, ale soud její na soudci je přísný. Ona odstraňuje z lidstva členy zdravému rozvoji a pokroku na dále nepřístupné a tudíž zbytečné.

Žádný národ také nezahynul ve své jarosti a hodnotě, ale každý klesl sešlý, netečný a povrhlý.

Čím menší je národ, tím větší musí rozvinout činnost, aby při zdravém svém počtu zůstal platným členem lidstva. V malém národě snáze zkáza sdělí se všemu tělesu. Ale za to když budeme bděti, žádná zevní moc, žádná síla hmotná a surová o sobě nás nezničí. Pokud budeme na výsluní pravdy, dobra a pokroku obecného se vyvíjet, budeme nezranitelní, jako ten paprsek sluneční.

Při veřejných cvičeních klade jednota účet. Klade účet z horlivosti členstva i žactva, klade účet z technického řízení svého, spřádání celku a dokonalosti výkonu, klade účet ze všeobecné lásky své k věci sokolské a svému sboru.

Zdali pak máme z čeho skládat účty? Zdali pak vynaložili jsme na přípravu k veřejnému tomuto vystoupení všechnu péči? Zdali pak u nás vezdy přihlíženo k pokroku a úhlednosti veškerých výkonů? Nechť za nás mluví výsledek cvičení dosud provedených a četná návštěva obecnstva, v níž způsobem tak nepokrytým zraří se jeho náklonnost a přičeň.

Děkujeme za ni z toho srdce. A přece se musíme přiznat, že chceme ještě více. Věc sokolská jest věcí všech a přece dosud větší část lidu našeho jest jen obecnstvem.

My nejsme k tomu, aby jiní na nás se dívali a snahám naším přizvukovali. Cíl náš žádá, aby časem veškeré obecnstvo nezmizelo, ale z obvodu střídavě vystoupilo na zavodiště a po jistá leta na něm se tužilo.

Věc sokolská, jak na všechny stavy se obrací, znamená prozatím tolik, jako tělesné a mravné zachování ušlechťení všeho národa, odchovávání jeho k síle a statečnosti a musí tudíž hledět, aby koncem veškerý lid cetl se v jejím kruhu.

Velký, krásný a vznešený jest úkol Sokolstva! Chovejme jej proto v srdci nadšeném, tužme se a jednejme každým dnem, jak on nám velí a blasme se k němu uvědoměle, směle a hrdě před celým světem. — Na zdar!

Sokol Americký.

— T. J. Sokol Tábor v Chicagu pořádal dne 3. t. m. veřejné cvičení.

— Dne 4. t. m. pořádala T. J. S. Čechie v Chicagu zábavně poučnou schůzi, při které přednášel Sok. Beránek „O vzkříšení národa českého“, pořadatel t. l. „O tom, jak získati a zachovati zdraví.“ Část zábavná záležela z přednesů hudebních bratří Krejčí a z deklamačí bratří Kotka ml., Altmana a Kováře. Návštěva této schůze byla slušná, však měla býti četnější, zvláště když vstup byl volný.

— Zatím co sokolské sbory v nynějších špatných časech těžko o svou existenci zápasí, daří se výborně mnohým klubům, z nichž většina k ničemu není, než pro zábavu někdy pochybné ceny pro jejich členy. Čím to je, že lid náš podporuje tak obětavě spolky, které žádného vážného účelu nemají, a že lhostejným jest často ku spolkům, které jako spolky sokolské pracují jen pro dobro lidu a nikoli jen pro dobro vlastní, těžko pochopiti. Příspěvky u sborů sokolských jsou nízké, opravdu velmi nízké, a přece mnozí z nich vystupují, zdráhajíce se platiti na to, z čeho prý sami ničeho ne-

mají. Mnohé kluby vybírají od svých členů několikrát tak vysoké příspěvky jako sbory sokolské a přece patří k nim dosti takových, kteří do klubu nikdy skorem nechodí, kteří tedy sami žádného užítka z klubu nemají. Někteří patří zároveň k Sokolu i k nějakému klubu, však toho, co požádá Sokol, se nesúčastní, kdežto při klubových podnicích a zábavách nikdy neschází. Některé kluby založeny byly přímo jen od Sokolů, a z počátku hlavně od těchto podporovány. Lépe by bylo, aby na místě zakládání klubů byly se zakládaly v sokolských sborech odbory zábavné, bicyklistské a pod. Bylo by to jistě mnohemu sboru prospělo. Nyní jest na to v některém sboru již pozdě, však ne všude. Pokud víme, založil se v Těl. Jed. Sokol Tyrš v Chicagu as z 30 členů její klub bicyklistský „Kolo“, který pracovati chce ve prospěch Sokola Tyrš. Tak mohlo by býti i jinde, kde to možno a výhodno, Sokolové pěstující jízdu na kole mohli by tvořiti kluby vlastní. Tim by se i mnohý k sokolskému sboru přidal, který se nyní vzdaluje.

— Sborník sokolský na r. 1897 měl by si objednat každý Sokol u jednatele výk. výb. N. J. S., Josefa Říby (1204 2nd Ave., New York, N. Y.) Cena jeho jest pouze 33 ctů. Letošní Sborník sokolský, jako jiná leta, jest vydán br. A. V. Prágreem, náčelníkem župy Tyršovy a Sokola v Kolíně, i obsahuje mnoho zajímavého i poučného pro každého Sokola.

— Z dopisu J. Kočara, člena Československého Sokola v Chicagu (bývalého člena Plzeňského Sokola), uveřejněného v newyorských „Dělnických Listech“, dovidáme se, že Sokol Tyrš v St. Louisu, jenž před časem na protest T. J. S. v St. Louisu nebyl přijat do Nár. Jed. Sokolské, „zreorganizoval se dle zásad socialistických“ na „Československý Sokol Tyrš“. Tomu „zreorganizování“ nerozumíme. Jaká organizace jest možnou mezi lidmi, kteří jako zmíněný J. Kočar jsou vyznavači anarchie (bezvlády)? Žádná! Oni neuznávají žádné vlády, žádných zákonů, tedy také ne zákonů či stanov spolkových. Chtějí-li tedy jednati dle svého učení, nemohou tvořiti vůbec žádný ať jakýkoli spolek. Či snad jinak učí a hlásají a jinak jednají?

— T. J. Sokol v Omaze rozhodla se zakoupiti pozemek ku postavení vlastní tělocvičny. Tento jest na jihozápadním rohu 15. a William ul., v rozměru 50 při 100 stopách.

— Sok. Jed. Slovan ve Philadelphii zřídila českou svobodnou školu, v které počalo se vyučovati dne 7. m. m.

— Sokol Chicago v Chicagu činí pilné přípravy k veřejnému cvičení na den 18. t. m. Budou o něm cvičiti také starší členové zmíněného sboru, tvořící četnu veteránskou, kteří se zvlášť pilně k veřejnému svému vystoupení „trainují“. Jsme přesvědčeni, že veřejné cvičení Sokola Chicago bude zdařilým v každém ohledu.

— O sboru Sokolek založeném v Bostonu, Mass. dovidáme se z následujícího dopisu, uveřejněného v chicagském „Denním Hlasateli“: — Boston, Mass., 12. března. — Čtená redakce Týdenního Hlasatele. Toto jest první dopis, který od našeho dámského odvětví Sokolek v Bostonu do veřejnosti dáváme; držíme se počeckadla: méně hluku a více skutků. Založily jsme tento spolek pouze by jsme pomohly bratrům Sokolům v jich činnosti o postavení Česko-Slovenské Síně, která v Bostoně měla již býti dávno, by náš dorost nerozšiřoval řady Ajryšů. Vše se nechá snadno dokázat, jen býti trochu dobré vůle a vespolek přiložit ruce k dílu a svorně pracovat a přišlo by se kráťce ku kýženému cíli. Ačkoliv jsou doposud špatné časy, ale snad se nynější poměry změní, spokojenost zavládne a pak s chutí k dílu, by se zdejší Čecho-Slované mohli pochlubit svým stánkem, česko-slovenskou síní a směle říci: toto jest naše dílo! Vzdáváme vřelý dík naší sestře předsedkyni, pí. Emilii Šedajové za darování ručně spracovaných květin, které byly obsazeny a ve výhře značnou peněžní částku vynesly. Zároveň díky Sokolu M. Vlкови, za darovaný rukávnik z kožešiny pro dámu. Znamenám se sokolským Na zdar za dámské odvětví Česko-Slovenského Amerického Sokola, Marie Klaus, tajemnice.

— Na sborech sokolských v Chicagu jest, by zorganizovaly novou župu Chicagskou, dle stanov, které samy navrhly a jež výk. výb. byly schváleny. Župa Chicagská měla by nejspíše prospívati, neboť všechny v ní sdružené sbory jsou v jediném místě, v městě Chicagu i mohou snadno společně pracovati. Bude záležeti na tom, aby do úřadů župních zvoleni byli Sokolové, kteří budou míti dosti dobré vůle pracovati. Nevolte do úřadu toho nikoho, kdo přijati jej nechce, kdo již předem jen z donucení ho přijímá a proto málo

chuti má pracovati. Jest v každém sboru jistě několik schopných a horlivých Sokolů, z nichž snadno můžete voliti ku prospěchu celku. Zvolíte-li muže pravé, bude jistě župa Chicagská zdárně prospívati.

— Časté jsou stížnosti, že Sokol Americký toho neb onoho Sokola nedochází. Však tím bývá obyčejně Sokol ten viněn sám. Kdyby každý, koho Sokol Americký nedojde, hned to oznámil výpravčímu, Sok. F. Lierovi, 410 E. 71st St., New York, N. Y. a udal při tom správnou svoji adresu a ku kterému sboru patří, jistě že by ho pak časopis náš správně docházel. Napsali jsme, aby udána byla adresa správná. Víme o případech a ty nejsou ojedinelé, kde Sokolové neví správné číslo svého obydlí a v roztržitosti chybně je udají.

— Těšíme se z pokroku, jaký činí T. J. Sokol v St. Louisu a to hlavně ve své tělocvičné škole pro mládež, jež jest hojně navštěvována. Ze zprávy jednoty té v t. č. uveřejněné jest zřejmo, že nelituje nákladu, aby škola její prospívala. Sokol A. Tesaf může býti hrd, že práce jím u zmíněné jednoty započatá vzkvétá, i že nástupce jeho, Sokol Ulrich všemožně se přičiňuje, by dosáhl výsledků nejlepších.

— T. J. Sokol Praha v Chicagu, jež po leta bývala dobrým členem N. J. S., již po dlouhou dobu stojí osamocena mimo N. J. S. Neměli by se v župě Chicagské o to přičiňiti, aby jednoty ona opět do N. J. S. vstoupila a s ostatními sbory opět společně pracovala?

— V T. J. Sokol v St. Louis utvořil se sbor „pěšáků“, kteří budou podnikati pěší výlety. Nemohlo by tak býti v každém sboru? Či ještě lépe, nemohly by výlety pěší býti podnikány všemi členy? Chůze, jež jest cvičením velice prospěšným a zdravým, jest všude v městech zanedbávána. Naši Sokolové i ti, kteří v tělocvičce vynikají, obyčejně dojedou všude, namísto aby došli a to činí i tenkrát, kdy mají jíti někam jen na vzdálenost několika bloků. Mnohý by mohl do roka ušetřiti hodně pěšáků, kdyby nebyl s chůzí na štíru. Sokolům pohodlnost nesluší a mimo to má každý, když se mu naskytne dobrá příležitost k procházce, tuto využítkovati, neboť jistě že lépe ho osvěží, když se projde, než když v uzavřené káfe jede.

— Pořadová cvičení u všech snad sborů jsou zauedbávána. Teď na jaře měla by býti pořádána a to nikoli v tělocvičnách, ale venku na příhodných k tomu místech, jichž všude jest dostatek.

— Kolik Sokolů as tráví teď v probouzejícím se jaru nedělní odpoledne v omládlé přírodě, ve svěžím vzduchu, a kolik as v začátcích hospodách?

— Dne 3. t. m. oslavila T. J. Sokol Svornost v Morrisani svoji 30letou činnost veřejným cvičením. Zmíněná jednoty vždy snažila se poctivě dostáti svému úkolu a přes to, že jest jí působiti v nikoli četné osadě české, nikdy ve své horlivé práci neochabla, třeba nedostalo se jí vždy té podpory krajanů, jaké si zasloužila. Přejeme statečně té jednotě, by na dále zdárně prospívala. Na zdar!

— Sokol Rudolf Hart, člen Sokola Plzeňského v Chicagu, jenž požívá v Sokolstvu přízně všeobecné, zvolen byl dne 6. t. m. členem městské rady Chicagské. Těšíce se z jeho zvolení, přejeme mu, by co zástupce lidu osvědčil se Sokolem.

4 Nedávno podal v zákonodárně státu Texas jeden z její členů návrh zákona, který, kdyby byl přijat a prováděn, byl by jistě ku prospěchu lidu jmenovaného státu. Návrh onen týká se vydávání povolení k sňatku, které posud vydává se každému, nehledě k tomu je-li z ráv či nikoli a které by bylo na příště odpiráno osobam tělesně nespůsobilým, stíženým hlavně nemocmi dědičnými. Každý kandidát ženitby, chtěje dostati povolení k sňatbě, musil by předložit příznivé lékařské vysvědčení o své tělesné zdravoti, i musil by zároveň učiniti přísaznou výpověď, že není obětí dědičné nemoci, která by snadno mohla býti přenešena na jeho potomky. A právě tak jako ženich, musila by i nevěsta míti příznivé lékařské vysvědčení, i musila by pocházeti ze zdravé rodiny, aby dostalo se jí povolení ku vdavkám. Podobných návrhů k zákonům, jako onen zmíněný, bylo již podáno více v mnohých zemích, však zákony se nikde nestaly, ač popřiti se nedá, že by mnoho dobrého spůsobilý. Člověk patrně jest tvorem, jenž o sobě myslí, že může zlepšovati vše, co jest kolem něho, o sebe sama však že dbáti nemusí. Člověk dovede sušlechtiti rostliny i zvířata, tomu věnuje dosti času i pile a to s dobrým výsledkem. Člověka šlechtiti se nedává. Bezpochyby proto, aby pravdou zůstalo, že člověku největším nepřítelem jest člověk. —

Ze župy Západní.

Zápis o schůzi župního výboru
ze dne 21. března 1897.

Schůzi zahájil a vedl starosta, br. A. Kment.

Nepřítomen br. Vác. Raba.

Zápis o schůzi minulý čten a bez opravy přijat.

Dopis T. J. Sokol z Crete přijat, zároveň zasílá svůj celoroční župní poplatek za rok 1896 \$4.50.

Br. starosta, který měl k vyřízení záležitost ohledně nově založené jednoty v Abie, podává svoji zprávu. Jelikož ale nic určitého zvědět nemohl, ponechán dále ve své činnosti, kde úplně záležitost tu na pozdější dobu vyšetří a zprávu svoji předloží.

Návrh dán a přijat, by záležitost ta ponechána byla na dobu neurčitou.

Návrh dán a přijat, by T. J. Sokol Tyrš byla vyzvána dopisem potvrzeným i bratrem starostou.

Zvolen výbor ku zaopatření župní pečeti, kterou obstarati má do nejbližší schůze.

Příjem \$4.50.

Tim skončeno.

Vác. J. Šebek, zapisovatel.

DOPISY.

Ve Filadelfii, dne 10. března 1897. — (Pokračování). Dne 3. z á ř í 1896 s c h ů z e ř á d n á . — Tato schůze odbyvána již v nové místnosti, v čísle 1910 severní 5. ulice. Místnost má síň pro cvičení, již nazýváme sál, druhá síň (trochu zvýšená) upotřebí se co jeviště na výstupy, přednášky a při veřejném cvičení co hlediště pro návštěvníky, třetí síň jest určena pro občerstvující nápoje a zákusky a pro návštěvu, která se cvičení nesúčastní, čtvrtá síň jest pro Sokolky a jich přítelkyně, pro odložení plášťů neb klobouků. Délka cvičiště jest pro nás začátečníky, dosti velká. Stačí pro 46 mužů v čelném postavení a šifka pro 12 mužů, výška nám však pro kruhy nestačí, proto musíme cvičit v letě někde na farmě. Zařízení této místnosti stálo nás však dosti peněz, což podám ve výroční zprávě. Měsíční poplatek jest 18 dollarů.

V této schůzi přijati noví členové činní: Heise Ant., Fischel Jindřich, Truhan Michael a Abeles Emil.

Zábavní výbor odevzdal z veřejného výletu, ze dne 27. července co čistý výnos \$46.01 s poznámkou, že má ještě přes \$20 k dostání od členů za prodané vstupenky a \$14 náhrady na tisk od jednatele parku, kde výlet se odbyval. Přijaty stanovy, od F. Liera tisknuté. Přijata skříň pro rozličné spisy od řádu Moravan Č. S. P. S. co dar, a skříň pro cvičební obleky, co dar od Kahouna Karla.

Dne 5. října přijati noví členové činní: Exler Bohumil, Skořík Josef, Dančík Jan a Sládek František přispívající. Cvičitelství sbor ohlašuje, že cvičí pouze 15 členů. Zvolen místní výbor: Fischel Louis, Jelínek Jan a Heise Josef.

Dne 19. října. Správní rada. Zábavní výbor ohlašuje, že pronajal místnost na obydávání selského plesu a po veškerém vyjednání jim úplná moc a provedení dána.

Dne 2. listopadu: Přijati noví členové činní: Vojenčák Stefán, Švábek Pavel a Neubert Anton, Kerhart Jan, přispívající. Cvičitelství sbor ohlašuje 22 členů cvičících a 3 žáky. Svídenský Jos. vyloučen pro nezaplacení příspěvků. Truhan Michael uznán co dodavatel stejnokrojů.

Dne 7. prosince. Volba zasedacího výboru: Kahoun Karel starosta, Fischel Louis náměstek, Tábořský Alois zapisovatel, Hudiček Josef účetní, Humlhanz Jan pokladník, Fischel Louis jednatel. Příbramský Gusta, Belza Karel a Krajiček Josef výbor majetku, Jelínek Jan, Abeles Emil a Belza Karel výbor finanční.

Přijat za členská přispívajícího Soukup Jan, (týž, o kterém jsem se zmínil v před. čís.) Jednateli nařizeno, zaslati žádost k přijmutí k Nár. Jednotě Sokolské a poukázán k pokladníku na vyzdvižení vkladného. Usneseno, aby konána cvičení v pochodů a v prostocviku pro členy přes 25 roků, kteří necvičí s druhými, a to každé druhé pondělí. Výbor ohlašuje, že majetek v místnosti jest proti ohni pojištěn.

Dne 21. prosince. (Správní rada). Zábavní výbor ohlašuje, že bratři Fischlové dávají citerní koncert spojený s vý-

stupy dne 10. ledna v místnosti spolkové a čistý výnos že připadá spolku na zakoupení potřebného náčiní k cvičení. Kouba Matiaš daruje obraz Komenského.

Jednatel podává návrh o otevření svobodné české školy, odloženo do hlavní schůze.

L. A. Fischel, jed.

V Clevelandu, dne 30. března 1897. — Bratři odpustí, že s nastávajícím jarem se vracím ještě ku prožití zimě. Chci krátce jaksí přehlédnouti činnost Sokola Čech pokud týkala se veřejného vystoupení se stránky zábavné. Cvičí se u nás sice také pilně a stále, toto pole zpravodajství rád bych ponechal některému jinému Sokolu, ať se trochu v mateřštině tuží.

Já dnes zůstanu referentem zábavního výboru. Při přehledu zábav přidržím se úsudku, který jistě jest nestranný a uspokojí čtenáře Sokola Amerického. O šibřinkách pořádaných v pondělí, dne 1. února t. r. píšu celkově asi tento referát. Velké přízni obecenstva těší se Sokol Čech na zábavách sborem pořádaných, což viděti bylo nejlépe v minulém čase. Zajisté, že mnohý Sokol nešetřil času a nelenil k práci na okrášení místnosti, v níž se můžeme honositi se zábavami, jež pořádáme. Místnost naše o šibřinkách podávala bohatou dekorací nejlepší vysvědčení o vkusu zábavního výboru, jehož členové se všickni maskovali. A tak to má být, aby členové výboru nečekali, přijdou-li nějaké jiné masky. Hned u dveří přivítali dva maskovaní Sokolové obecenstvo, a totiž Strýček Sam a oblečený policista.

Okolo osmé hodiny začalo se hemžit masek dosti v sále a za chvíli byl jimi sál přeplněn. Znameníť novinka, živé sochy, byla působivou atrakcí, již obecenstvo bylo překvapeno. Sochy ty byly krásné a držení jich bylo namáhavé. Sokolové, kteří je představovali, zasluhují pochvaly. Tak šibřinky naše vydařily se nad očekávání. Obecenstva, diváků totiž, dostavilo se také velký počet a veselá zábava rozpoutala se v celé místnosti. Ceny, jež zaopatřil výbor pro tuto zábavu, byly velmi pěkné, cenné, tak že ta maska, která obdržela cenu, byla zajisté potěšena.

O merendě, kterou pořádal sbor na masopustní úterý, zmíním se asi následovně.

Mezi taškařicemi Sokoliky nouze nikdy není, proto ani když se loučili v úterý s masopustem, nebylo vidět na nich smutné tváře. Návštěva byla četná ke zdařilé zábavě. Masek dostavilo se dosti hodně, mezi nimiž zvláště o neutuchající salvy smíchu přičinili se zas jen Sokolové. Na práci přibhlásili se též v počtu plném, by pomohli zdařilé činnosti v obou těchto zábavách.

Sbor náš pořádá zábavy i nyní, a totiž besedy. Krásná tato zábava trvá jen od osmi do dvanácti hodin. Tyto zábavy jsou navštěvovány vesměs Sokoly a jejich pozvanými známými.

Zajisté, že žádný dopisovatel sboru našeho nezmínil se o odboru našem, totiž trubačů a bubeníků. Nevím jak dlouho tento sbor se schází k činnosti své. Pamatuji si, když tento odbor byl založen, jak byl odstrkovan a i nyní mnohý Sokol kouká na něj skrz prsty.

Musím se též zmínit o té naší klubovní místnosti a jejím výboru, a jak to pokračuje. Pamatuješ se, čtenáři Sok. Am., že v předminulém čísle jsem se zmínil, jak krásná jest tato místnost. Čtenáři, nechci se ti chlubit s místností touto. Jak vidím, chodí do této místnosti stále stejní Sokolové, ať tam přijdu kdykoliv. Sokole, ty starší, vyzýváme tě, přijď a podívej se aspoň v neděli, když jsi říkal, že Sokol by měl něco takového zařídit, by mladí členové zdrželi se od hostinců. To zajisté jest šlechetné, ale tebe tam není vidět. Výbor náš pro klubovní místnost jest doposud starý a nedbalý. Již to trvá dva měsíce a ještě nespracoval pravidla pro místnost, aby rozdělil večírky, ku př. v neděli: zábavu, totiž komické výstupy, přednášky, hudbu a podobné; ve čtvrtek poučnou ší vzdělavací schůzi a v sobotu všelijaké hry. Přesvědčil jsem se v posledním čase, jak Sokolové mnozí ve sboru našem všimají si velmi málo listu našeho, jak ním pohrdají. Sokole, kdyby jsi byl vskutku Sokolem, jistě by ti byl tento list vitaným a poučným.

Co se týče finančních poměrů, náš sbor si stojí dosti dobře, obzvláště po zábavách, takže si mohl uplatit nějaký dluh. Nyní se nám naskytuje příležitost, abychom byli činní ve všem. Buďme čilými i na veřejnosti, by naše jednota byla chloubou a zároveň v sobě soustřeďovala muže mladé, muže pevné, muže vytvářelé a dobrých zásad.

Proto budme v přijímání členů opatrní. Pohleďme do posledního čtvrtletí, vždyť tam máme Sokoly, kteří byli vyloučeni. Každý takový stane se pak nepřítelem našeho sboru i když počase uzná chybu a rád by šel zpět. Jest zajisté přání nás všech, by sbor náš zkvétal a když každý jen trochu pracovat bude, tak heslo naše se splní. Sokolové, co nám poslední rok přines, jest vám známo, bylo to dílo naší činnosti. Co nám tento rok přinese a již hned na počátku přinesl, to dokazuje činnost sborovou. Nyní jest na nás, Sokolové, bychom skrz celý rok pracovali svorně a snášenlivě konali práci sokolskou. Neoslýchejme se hlásat, že jsme Sokolové, ale dokažme to skutky a prací na tomto poli nezoraném. Jen se podívej, Sokole, před sebe, jak máš pracovat, bys mohl povinnosti dostát.

Nedostává se mně více inkoustu a proto končím, volaje všem Sokolům Sokola Čech a všem čtenářům Sokola Amerického hřimavě Na zdar!

Fr. J. Novotný, dop.

V New Yorku, dne 1. dubna 1897. — Náš nádherný stánek, prostorná naše Sokolovna teprve nyní záplna jest hotova a my všichni s hrdostí pohlížíme na dílo dokonané a těšíme se z toho, že jen výhradně české peníze to byly, které z obětavosti členstva i příznivců našich nám svěřeny byly, z nichž budova naše zcela zaplácena jest. Připadá mně Sokolovna naše, jako útulný chrám, kde každý člověk okřeje na duchu i na těle. A když ty proudy Sokolů pravých putují do chrámů sokolských, každému z nás srdce okřeje, neb vidíme, že Sokolovnu nadarmo jsme nestavěli. Ovšem jsou i mnozí „nevěřící“ Sokolové, kteří sice u sboru jsou, však o Sokolovnu ničeho nedají, sedíce raději v krémách nám nepřátelských, jsou i mnozí, kteří vidouce, že ze Sokolovny hmotný zisk nemají, utrácejí peníze v místnostech jiných a svému vlastnímu domu se vyhýbají. Však převážná většina členů sboru našeho našli svůj druhý domov v Sokolovně, neboť cvičení jsou pilně navštěvována a ti, kteří žijí po pravém pozitku zábavy a přátelské lásky, ti mile rádi navštěvují chrám náš, kde si místo kapky vína a oplatky pochutnávají na řízném ležáku a chutném zákusku.

Jedním z nejslavnějších dnů sokolských bude 10. duben, v kterýžto den všichni Sokolové se sejdou k společnému banketu, který pořádáme na oslavu dokončení naší budovy. Však i naše sestry Sokolky se zajisté dostaví v plném počtu, ba i sdružené „Manželky a příznivkyň Sokola“ zajisté nás svou návštěvou potěší, a tak bude jedenkrát úplně celá rodina sokolská pohromadě a doufám, že pestrý program dovrší radostný okamžik, kterých v sokolském životě jest jen po řídku.

V sobotu, dne 6. března dram. odbor Sokola sehrál úchvatnou činohru „Dáma s kameliemi“, nejlepší to práci slavného spisovatele Al. Dumasa syna, v naší Sokolovně. New Yorkské Listy nazvaly divadlo ono svátečním a vskutku psaly pravdu. Dámy sdružené, které celý damský pokoj si zařídily a nám věnovaly, zakoupily, jak v minulém dopisu svém jsem podotkl, nádherný nábytek a všechny potřeby pro moderní jeviště, a před tímto představením starostovi našemu jej k upotřebení odevzdaly. Za tak nádherný dar, ovšem že starosta mile rád poděkoval předsedkyni, paní Coufalové i vzdal dík všem „Ženám i příznivkyním Sokola“, a žádal je slovy upřímnými, aby možno-li i na dále ruky pomocné nám věnovaly, začož jim nehynoucí však prostínek dík má být odměnou. Hromové „na zdar“ ozvalo se dvoranou naší od všech přítomných, četných hostů, jako odměna za námahu našich příznivkyň.

„Dáma s kameliemi“ bylo sehráno výtečně. V titulní úloze vystoupila chvalně známá ohotnice pí. M. Celerová, a že její hra byla umělecká netřeba podotýkati, neboť skvostné kytice jen přšely na jeviště k noboum umělkyně. Z dam pak dále vynikly pí. Červová, sl. Vinšova a pí. Veselá; z mužských úloh pak „Armand Duval“, Sokol Hrbek statečně si vedl, že možno nazvati výkon jeho v kusu tomto nejkrásnějším v celé jeho činnosti dramatické. Ostatní síly tužily se statečně a tak děj tento uspokojil i umění milovné obecnost, jež naplnilo místnost naší nadobro.

Cvičení společné, které se odbyvalo v cvičištně naší pod dozorem župy Východní se vydařilo skvěle, až na slabou návštěvu členstva cvičícího. Cvičilo as 40 členů dohromady ze všech vůkolních jednot. Cvičení s tyčemi sice u mnoha členů pokulhávalo, však pokrok ve cvičení, zvláště u bratrských jiných jednot zdá se

utěšený, jen jest k přání, aby se těchto společných cvičení cvičící plným počtem účastnili, tak aby četné obecnost, které přítomno bývá, příznivý dojem o cvičení nabylo. Zprávu z tohoto cvičení, doufám, že podá župní výbor.

A když jsem se zmínil již o župě Východní, podotýkám, že jednota naše hlasovala, by odbyvaly se závody župy Východní v L. I. C. u T. J. S. Fuegner. Jednání své odůvodňujem následovně: První okrskové závody odbyvány byly v Baltimore, následující župní závody odbyvaly se zde v New Yorku, a nyní hlásila se T. J. S. Fuegner, o své právo co 3. či 4. nejstarší jednota a my jim práva toho upřítí nemůžeme a také nechceme. Ona jednota jest nyní v rozkvětu nejlepším, čítá přítomně asi 70 členů a každou schůzi členů jí přibývá, mimo to založila sbor Paní a Dívek, který s tamnějším Sokolem ruku v ruce pracovati bude. Nuže, bratři, číhne po právu a dejme jednotě té příležitost k zmohtnutí a povznesení celé Nár. Jed. Sok. a Východní župy zvláště!

Nyní teprve poznáváme, jak moudré usnesení naší jednoty bylo, by vždycky jen jeden sbor doprovodil zemfělého bratra k odpočinku poslednímu. Minulý týden měli pohřeb dva bratři, a sice v pondělí jeden a ve středu druhý, a kdyby byl celek nucen na pohřby jít, mnoho-li že bychom museli vymáhati pokut, a mnoho-li členů ztratili bychom starým zákonem? Když úplně nemohli jsme choděni na pohřeb zrušit, aspoň nějaká náprava se stala, která nyní nám velice jest vítaná. (P. r. Také my se z ní těšíme, že nechtěli jsme jí nadarmo.)

Náš pěvecký odbor připravil nám opět jeden z krásných večerů a to dne 27. března, kdy pořetí „Prodanou nevěstu“ jsme spatřiti mohli. Tato perla českých oper byla bedlivě nastudována i krásně vypravena. Úlohy nalezaly se v rukou zpěváků výtečných jako: Mařenku zpívala sl. Kutnohorská, nejoblíbenější česká umělkyně zpěvu. Jenika zpíval p. Pulec s úspěchem výborným, pak Kecalá Sok. Jos. Veselý a Vaška Sok. Hrbek výtečně své role zpívali, k nim pak lahodným zpěvem svým družily se slečny Jif. Lierova a Ant. Košova, nemeně se libila sl. Alb. Černých, pak bratři Škroud, Beneš a Krauptner, ba i sbory byly dobře nastudovány, takže souhra byla výtečná a režie, vedená bratrem Luckem a Malinkou byla bezvadná. Sesílený orchestr klubu Lýra pod vedením prof. Rabocha taktéž velkou zásluhu o zdar opery té měl. Dík všem. Jak se dovidám, připravuje se opět cvičitelem našim, Sok. Reindlem nová komická opera „Král Edip“ a tak se opět zpěvu milovné obecnost může těšit na novinku.

Dramatický odbor připravuje frašku „Krupašovic Pepička“ na den 17. dubna a poněvadž příliš mnoho zábav pro lid nám přátelský se pořádá, usneseno v dram. odboru, by divadlo ono hráno bylo při cenách snížených a sice sedadlo kterékoli dole 25c, v ložích na galerii 35c, dítky 10c. Poněvadž nyní trdných časů užije každý dost, doufá dram. odbor obecnost do nálady žertovné přivést, tak aby na trampoty každodenní částečně se zapomnělo.

Na zdar!

M. K a f k a.

V Newarku, dne 1. dubna 1897. — Málem bych byl docela zapomněl, že jsem také dopisovatelem, pročež chápu se péra, bych nějakou potěšitelnou zprávu uveřejnil, neb již je tomu dlouhý čas, co jsme nenechali ani o sobě slyšet že ještě žijem, a že naše činnost se mnohem lépe zmáhá a sjednocenost se zasazuje. Tak se mně zdá, že s nastávajícím jarem bezpochyby dostaneme jiné peří. Však abych již o tom začal.

Pořádali jsme, jako obyčejně každým rokem, na Sylvestra zábavu. Na programu bylo několik solových vystupů, které mohly býti trochu lépe prostudovány. Za to ale to vynahrádila hudba, kterou řídil Sokol Klán, jenž mnohá sola zahrál a za to pochvaly zasloužil. Ještě více se libilo obecnostu, když zahrál žák Fr. Janový na housle. Já doufám, že br. Klán nějakou tu českou kapelu zřídí, pak ještě nějaký pěvecký odbor k tomu. Pak by to šlo.

Na to jsme také v únoru odbyvali masopustní ples (šibřinky), které byly četnou návštěvou pěkných masek početny. Zábava ta se skvěle vydařila a uspokojivý výtěžek z ní nám trochu přispěje na zlepšení naší knihovny, neb nám teď knihy trochu přibývají.

Hlavní odměnu a pochvalu zasluhují naše Sokolky, o kterých jsem myslel, že již dávno zašly za hory sokolskou snahu zakopat. Ale mýlil jsem se, ony potají vyšly a uspořádaly zábavu jen ve prospěch naší knihovny. Žel, že zábava ta byla slabě od bratrů navští-

vena. Vzdor tomu přece jakousi částku měly a něco vytěžily, tak že nám hezký počet krásných knih z Prahy zakoupily a naši knihovně darovaly. Za tu jejich ochotu, která je každému citlivému rodáku milá, vzdávám jménem naší jednoty vřelé a srdečné díky, a provolávám jim hlučné na zdar!

Dále připomenouti musím, že se zdejší české spolky vespolek sdružily a založily jsme si zde zase jeden nový podnik, kterého zde také jest velmi nevyhnutelně třeba, totiž českou školu, v které se započne vyučovati dne 4. dubna t. r. Hojnost dítek se již přihlásila a kdo ještě nějaké zná ať hledí, by je tam poslal.

Ze všeho mne nejlépe těší, že mohu jednou chváliti a skutečnou pravdu napsati, neb se mně před tím pořád vyčítalo, že jen haním. Jak mohu někoho chválit, když mám pravdu rád a také rád s ní jdu ven, ačkoliv se mnohý k vůli ní urazil.

Teď vzala naše jednota trochu jiný obrat, jeden k druhému jest vlídnější jak má býti, neb nikdy nemá jeden druhému záviděti, když má o kabát více. I v tělocvičné činnosti se teď mnohem lépe vzrývá, leč cvičící družstva by mohla ještě četněji vyplněna býti. Jen někteří jsou ještě líní. Doufám, že jim to přejde. Za to ale bratři pořadová teď pilně navštěvují až na několik, kteří snad příště také přijdou, neb máme pokutu. Pročež vás bratři vyzývám, byste se jen s chutí do práce pustili, abychom naše tělo utužili a ducha zvelebili, až nám nastane doba k činu, abychom naší sílu a obratnost stálo svorností a vytrvalostí, kterou nevyhnutelně zapotřebý máme, jedenkrát všichni za jednoho a jeden za všechny využítkovat dovedli. — Na zdar!

Václav Ptáček.

V St. Louisu, dne 3. dubna 1897. — (Bratru Kmentovi do Omahy.) — Nemile dotkla se nás poznámka o závodnících st. louisských v posledním Tvém dopisu, kde buď z přenáhlení neb zúmyslně chceš zhanobiti nás před veřejností, anž bys k tomu měl těch nejmenších příčin neb práva.

Zdali Sok. Dvořák ve svém dopise podal několik důvodů proti odbývání závodů v Omaze, jež se Sok. Kmentovi nelíbily, nemáme s tím co činiti my, bychom za to Tebou byli stavěni na pranýř hanby. Učinil tak Sokol Dvořák ze své vlastní vůle, bez vědomosti nás všech; tudíž nehodláme zkonšeti za někoho jiného.

Nejsme si vědomi žádného přestupku, jímž by byla poskvrněna čest sokolská, nýbrž můžeme Tě ujistiti, bratře Kmente, že na spofádanost si s Tebou v ničem nezadáme.

Doufáme, že není prozatím třeba dovolávati se úsudku bratří jiných jednot, kteří s námi dleli až do našeho odjezdu, dokud neznáme provinění, jakým nám chceš vyhrožovati. Nuže, žádáme Tě, bratře, v zájmu naší cti, bys byl tak laskav a z úcty, jakou chováš vůči nám závodníkům, odhalil ono velké tajemství, jež v sobě skrýváš a dokaz sboru našemu, že se nechal zastupovati na závodech darebáky a ne Sokoly. Neradi vidíme, že podobné věci přetřepávány býti mají v listě tomto, který nám má sloužiti k poučení a ne k vyřizování klepů, však který Sokol by se nehájil, kdy jest mu na cti utrháno, nebyl by hozen jména toho. Nehrozíme se žádné hanby, neb jsme si jisti, že jsme povinností na nás vloženým řádně dostáli a nedovolíme, by Sokolové činili si úsudky o nás nepravé.

Litujeme, že br. Tesař nemešká více mezi námi, však doufáme, že ač vzdálen, zastane se nejen nás ale i sebe, neb byv našim předákem, ví o každém našem hnutí a co náčelník N. J. S. nesvolil by k chování, jež by bylo Sokola nehodné.

Doufáme, br. Kmente, že nám laskavě posloužíš a povíš nám, jak jsme se v Omaze chovali. — Na zdar!

T. Ulrich, Fr. Jeřábek, J. Duchek, K. Bergštein, M. Ryska,
závodníci.

V St. Louisu, dne 4. dubna 1897. — (Zasláno.) — T. J. S. v St. Louis vzdává srdečný dík T. J. S. ve Wilber, Neb. za další příspěvek \$15 na naši cyklonem poškozenou tělocvičnu.

Zpráva jednatele sboru T. J. Sokol
v St. Louis.

Za první čtvrtletí roku 1897 přijati do sboru našeho následující členové: Josef Jonák, Jos. Duchek, Matěj Drda. Od sboru odstoupili listinu obdrželi: Vác. Khmt, Rud. Šindelář, Jos. Šiman, Jos. Nau-

dert. Pro neplacení příspěvků vyloučení A. Tupý, Al. Vlček, Jos. Sikeš.

Sbor odbýval 6 schůzí, 2 divadla, 1 maškarní ples, ples selský, jedno cvičení Sokolů, jednu přednášku, vše s dobrým úspěchem. Sbor odbývá své schůze 2. a 4. pondělí v měsíci a jest záhodno, by členové více navštěvovali schůze ony.

Jan Dvořák, jed.

V Morrisani, dne 4. dubna 1897. — S velikou dyektivostí chápu se pera, bych podal zprávu našemu Sokolstvu o veřejném cvičení, které pořádala jednota naše dne 3. dubna na oslavu svého 30letého trvání. Každému snad bude divno, že jsem se nezmínil o památce té v dřívějších číslech S. Am.

Bratři! Kdybyste znali dobře jednotu naši a zdejší osadu, tu by vám to nebylo nic divno, neboť co to dalo křiku, bychom oslavili 30leté trvání naší jednoty. Usnesli jsme se, že s veřejným cvičením žáků i členů s pomocí vokolních jednot na neděli odpoledne bude nejlepší čas, z toho ohledu, že žáci nemusí se potloukat v noci v hospodě a zároveň že dokážem zdejšími zpátečníkům, že skutečně hledí jednota na to, když vydržuje školu tělocvičnou, by to byla skutečně škola, totiž když je čas cvičit, že se mládež cvičí, a když je čas k spaní, tak že spí. Ale to jsme dokázat nemohli z té příčiny, že jednota naše je v podruží, jak se říká po česku, a tudíž nemůže dělat co by chtěla a co by bylo prospěšno pro jednotu a zároveň pro žactvo i členy její, (o obchodě pomlčím, neb když na to bratrství pomyslí, tak se mi až špatně dělá.) Začnu tedy s tím slavnostním cvičením, které odbýváno 3. dubna, večer. Slavnostní veřejné cvičení započato prostným cvičením žáků s činkami pod mým vedením a proto nebudu chválit sebe, jenom tolik podotknu, že jsem velice potěšen, že jsem mohl až na takový dobrý stupeň cvičení ono provést.

Pak následovalo cvičení prostné jednoty naší, newyorské a brooklynské dohromady. Cvičení ono jsem neviděl jak provedeno bylo, jelikož byv ukazovatelem, byl jsem obrácen zády k obecenstvu. Obdaření potleskem jsme byli, ale já myslím, že to bylo ze zvyku. O tomto cvičení se trochu více rozepíšu, protože mi to nedá, abych mlčel a to bratřím morrisánským.

Bratři! Nechlubím se a nechci od vás pochvaly, ale jen k pravdě, táži se vás — nebyla to moje práce, že jsem vás v krátkém čase dostal dohromady, že nás mohla silná četa cvičit? Nenamáhal jsem se, bychom všichni cvičili prostná cvičení v den nám a jednotě tak památný? Bychom mohli všichni vystoupit, že jste žádné výbory neměli, jak bývá omluva. A nemáte-li cvičební šatstvo všichni, tedy můj návrh vám byl vhod, kde jsem vám jej v pořadovém cvičení přednesl, totiž bychom cvičili prostná v našem stejnokroji, vyjma klobouku a čamary. Všichni jste volali „ano“ a když doba přišla vystoupit, kolik jsem vás spatřil? Devět. A to jste měli všichni šatstvo cvičební. Dva by byli cvičili v stejnokroji; to by nás bylo 11, ale většina platí, i cvičilo se v šatstvu cvičebním. Bratři, řekněte jestli dovedete sebe ovládat, jestli dovedete sobě poručit, jestli dovedete si představit si tak památný den, jako měla jednota naše, (první v župě Východní) jestli dovedete si vzpomenout na ty muže, kteří již v klidném spánku odpočívají a na ty, kteří tu ještě jsou, co to dalo práce a boje, by jednotu udrželi. Já se na to nepamatuji, poněvadž jsem teprve 6 roků u jednoty, ale zažili jsme v tom čase dost od našich národovců kopanců, které by hned každý nesnesl. A na největší boje se pamatujete vy, bratři starší a nedovedete oslavit tak památný den. Přijdete tak k slavnosti té, jako cizí lidé, kteří ani nikdy v místnosti kde cvičíme nebyli. Tak zkvětá jednota naše! Bratři, jak jste nám slibovali, že bude vše jinak, když vám protivníci z cesty ustoupili!

Další pokračování v cvičení bylo vystoupení žáků na bradlech v dvojicích a kůň na šíř. Při cvičení na koni na šíř dostavila se jednota Fuegner, L. I. C. se svojí hudbou a svými žáky pod vedením br. Al. Wokala, kterýž žáky cvičil v hudbě. Další číslo cvičení byl skok do dálky žáků, kdež poznamenávám dva největší skoky. 1. Jaroslav Konvalinka, 11 střeвицů 8 a půl palců. 2. Josef Novák, 11 střeвицů 4 a půl palce. Pak byli žáci odměněni činkami a kužely.

Na to vystoupil br. A. Tesař, co náčelník N. J. S., s krátkou, ale příslušnou řečí na osadu naši, v níž poukazoval, že za ten čas mohla jednota naše být dvakrát tak silnou jak je teď, kdyby naši soudruhové chtěli nám ruky své podati a poznati, co Sokolství je

Velmi dobře br. Tesaří, ale neškodilo by, kdybys byl trochu našim bratřím vyčinił pro jejich nečbalost, neboť ještě se skrývá malá naděje ve mně, když budem všichni evičit, tak že musíme něčeho jednou docílit, a lid náš musí poznat sám, že tělocvik je přece jen okrasou těla i duše naší, a kdo pěstuje tělocvik tělesný, dozajista pro duševní vzdělání se zanítí.

Pak provedeno evičení s čtyřmi členy newyorské jednoty, kteréž bouřlivým potleskem odměněno bylo. Tu zaslubuje hlavní poděkování podnáčelník br. Martyny, že si tu práci v tak krátký čas na se vzal. Ku posledu bylo evičení na nářadí jednoty naší, newyorské, Fuegnera z L. I. C. a brooklynské. Po ukončení evičení poděkoval br. náčelník náš všem bratřím vůkolním, jakož i celému obecenstvu za návštěvu při veřejném evičení, na což mu odpovéděl br. Martyny krátkými a dojemnými slovy, k nimž ozvalo se ze všech bratrských hrdel na zdar k další práci T. J. S. Svornost! Tím slavnost skončena.

Bratři, děkuji vám sám za tak velkou návštěvu, kterou jste nás poctili a volám vám hřímavě Na zdar!

Fr. Chrástil, dop.

V Chicagu, dne 5. dubna 1897. — V posledním čísle Sok. Am. si posvětil Sokol J. Jirout na můj dopis „s X rays“ a uznal pak, že stať mnou psaná nejen chybnou je, ale i škodlivou N. J. S. dle jeho slov „z úmyslu o N. J. S. se otřítí“.

Pochybuji, že obsah mého dopisu tomu nasvědčoval. Dovolují si opět tvrdit, že poplatky k N. J. S. jsou veliké, byť by tyto placeny byly z kapes členů sborů. Kdo tvoří sbor? Či jest vlastně majetek, jež ten neb onen sbor vlastní? Kdo platí sborové vydaje veškeré, aneb kdo na tyto dává peníze ze své vlastní kapsy?

Nebylo-li by moudřejší a hospodárnější ještě více těch peněz členů nechati jim, t. j. sboru, než zasílati je N. J. S. a dáti tak výtečnou příležitost vynalézavým vlastencům, by mohli na její kasu (N. J. S.) útočiti a kase té odlehčiti?! Příkladně: Matice sokolská již podnikla útok na dobráky Čecho-Amerikány — Sokoly. — My jsme byli a jsme dobrými, dokud zasíláme peníze, jinak ale jsme zneuznáváni. (Br. pořadatel a mnoho jiných bratrů mohlo by o této pravdě přesvědčiti nevěřící).

Bratři: promyslete všechny dosud podniknuté tak zvané „národní podniky“, jejich cíl a pak výsledek, a seznáte, že jsem měl na mysli dobro pro nás, a ne nějaké o t í r á n í neb b o u r á n í. Uznávám, že N. J. S. jest pro nás nezbytnou, avšak činiti z ní dojnou krávu pro papírové vlastenecké podniky, nenesoucí nám žádného užítku ani prospěchu, naopak, škodící nám, ošizující nás o ovoce práce naší, o peníze, jež tak lehce vydané mohly nám mnoho dobra přinést. Vždyť jsme v nové zemi, v nové vlasti, a jsme zde takřka utopeni v moři ciziny. Bratřím našim za mořem by právem příslušelo se starati o udržení naší národnosti zde, a ne nám o n ě, (by snáze mohli si dobývat zasluzných křížů a medailů od „Jeho veličenstva“). — Starejme se sami o sebe a podržme každý dollar pro nás a užijme tento v prospěch nás zde, pak docílíme daleko větších úspěchů v naší dobré věci a námaze, a v podpoře sobě samým. Není tomu dlouho, kdy západní jedna z nejstarších jednot sokolských postížena byla nehodou skorem zničující jí. Nebylo zde potřeby pomoci?! — Díky, že té bylo. — Není možno, že by se tak i jiné jednotě státi mohlo?! Držme k sobě a zastavme vyhazování peněz na všelijaké bezcenné vlastenecké titěrnosti a pomáhejme sami sobě. — Neberme každé slovo tak, jak není míněno, nechtějme z toho tlouci osobní kapitál, stavíce jiné na pranýř, dívajíce se při tom do svého zrcadla. — Narážky jednoho na druhého nejsou ku prospěchu sboru ani celku. Poznámka o spojení tomu nejlépe dosvědčí. Sokol Slovanská Lípa odbyval svoji celoroční schůzi o týden dříve než bylo na programu, a také změnu tu v novinách ohlásil, tudíž dopis Plz. Sok. přišel později, než hlasováno bylo tam o spojení. Plz. Sokol smýšlel upřímně a nevím, co závadného Sokol J. Jirout v dopisu viděl.

Každý znalý poměrů Sokol uzná, že po dvakrátě nezdařených pokusech byl nucen P. S. jednati obezřele, již vůči veřejnosti a já nucen byl napsati dotaz, jak sborem usneseno.

Co se týče dlužných příspěvků, toť pravda co podotknuto bylo, avšak ať se zkusí navrhovaná metoda nyní a jsem jist, kdyby každý sokolský sbor v soustátí jednal přesně dle stanov, t. j. vybírání příspěvků, že bychom klesli aspoň o polovinu členstva veskrz.

Poslední právě uplynulé 4 roky nasvědčují tomu, že bylo krušno členstvu dostáti povinnosti své, hlavně členstvu dělné třídy. Dále pak jsme nevyrovnatelnými u zakládání různých podporujících spolků, a ty pak jsou přednější. Velmi mnoho z nás patří ku 3, 4, až 6 takovým spolkům, kde pak se dodělat těch poplatků?! Vyloučením aspoň ne přítomně se neprospěje. Než doufejme, že se vše zlepší, byťby ne rukou obrácením, tak jak jsem několik poznámek v Sok. Am. o těch zlatých časech četl, — bezdůvodných.

Horší již to býti nemůže, tedy čekejme a pak kritizujme.

Na zdar!

B. W. Nejedlý.

V Chicagu, dne 5. dubna 1897. — Včera odpoledne pořádal náš sbor Sokol Čechie veřejnou přednášku, která měla na posluchače dobrého vlivu. První řečník, Sokol E. Beránek, měl thema „Vzkříšení českého národa“. Řečník přítomnému obecenstvu znázornil kruté doby zápasu, jaký musel prodělat český národ, jenž se nelíčil v mnohém od života Kristova, nebo mnohé udalosti se shodují. Ryzou pravdou dokázal, že Kristus nepokládal sebe za modláře, za jakého byl českému národu vnucován a že byl to český národ první, jenž počal v 15. století strhávat onu záhadnou roušku temnosti náboženství katolického. Ostrými slovy kritizoval řečník postavení českého národa až do naší doby.

Druhý řečník, Dr. K. Štulík měl za thema „Jak získati a zachovati zdraví!“ Tento řečník, jako upřímný povzbuzovatel k nabytí a zachování našeho zdraví, objasnil nám velmi vtípnými, rovněž zábavnými slovy naše pošetilé vychovávání dítek. Jak zle se mstí každý přestupek rozumného vychování a jak zhoubný jest pro budoucí pokolení.

Jako dobrý rádce poukázal na zlozvyky, jež jsou zakořeněny mezi lidem a přimlouval se o naše přičinění, abychom raději dřív než později o nápravu se zasazovali a budoucímu pokolení k blahu zdraví prospěli.

Po přednášce libozvučná hudba bratrů Krejčí na nás dojemnými pocity působila.

Těž Sokolové Kovářik, Altman a Kotek nám velmi dokonale, dobře promyšlenými vtípy v jejich výstupech milou zábavu uspořádali.

Jest co litovat, že jen málo obecenstva na této poučné přednášce a ušlechtilé zábavě podíl bralo.

Z 91 členů se dostavilo 14, 9 jich účinkovalo s pořadatelem této přednášky. 5 jich bylo co posluchačů.

Dne 21. března jsme měli mít pořadové evičení; každý byl upozorněn s poznámkou, že se nepřítomnost pokutuje. Dostavilo se nás 7. Já nechci těmito číslicemi pranýřovat náš sbor, neboť vim z dopisů Sokola Amerického, že mnohý sbor těž činnosti svou nás nezahanbí.

Ale přece se najdou taci Sokolové, že rádi hlásají o hrdošti, mohutnosti, společenské vyspělosti a jiném, Sokolové, kteří se vynáší. Ale tato pošetilá domýšlivost trestá nás v zápětí. Kdybychom se této nicotné domýšlivosti zbavili, více bychom světovému pokroku prospěli.

Velmi nemile byl jsem překvapen zprávou v březnovém čísle t. l. o Dr. Podlípěném, z něhož raduji se zdejší katolici, že při nastolení svém za starostu Prahy jako věrný katolík obceval „slavné“ mši v Týně.

V čem ta tak zvaná svobodomyšlnost v Čechách záleží, těžko si vysvětlit, když předák její a k tomu předák Sokolstva při časté příležitosti jako modláš mluví o bohu i jde do kostela, aby tam přítomen byl nicotným a zcela zbytečným ceremoniím, aby tam líbal kus dřeva neb kovu, podaného mu zahálčivou rukou nějakého vypaseneho děkana neb kanovníka.

Tak zdá se, že veškeré to deklamování v Čechách o svobodomyšlnosti a o pokroku jest mlácením prázdne slámy, pouhým zdviháním prachu, jímž má se zaslepití zrak těch, kteří by jinak prohlédli.

Sokolu, který zná dějiny národa českého, jenž ví jakým přítelem Řím vždy byl lidu českému, nejméně přísluší, aby choval se tak, by mohli se z něho kněží katoličtí i zde v Americo radovati.

Ten dnešní výkvět národa českého, jeho Sokolstvo, jest jak vidno z jeho náčelníka trochu jiného zrna než byl onen doby Žižkovy.

Těžko si lezení do kostelů a účastnění se některých sokolských

sborů v Čechách na slavnostech katolické modloslužby srovnati s tím sokolským učením, že ve zdravém těle sídlí zdravý duch.

Buď není pravdou, že silněním těla silíme také ducha, anebo v Čechách Sokolstvo ještě neutilizovalo se tolik tělesně, aby to bylo již i na ducha jeho mohlo působiti. Člověk zdravého ducha jistě že nebude ku př. tak zpozdilým, aby věřil, že v tom okamžiku, kdy katolický kněz požeheň a zdvihne kus oplatku do výše, jest v tomto přítomno tělo Kristovo i že má se před tím kouskem pečeneho těsta klaněti, klekati, křižovati, v prsa bítí a kdo ví co ještě více.

Tak hloupým pověrám a nesmyslům nehodují ani snad divoši, kterých se tak zvaná civilizace ani nedotkla.

Musilo to být povznášející a povzbuzující zároveň pro Sokoly v Čechách, když jejich vůdce v prachu se skláněl před předpotopně vyparáděnými a pověstně vykrmenými přísluhovači Říma v Týně.

Jen tak dále a snad se toho brzy dočkáme, že národ český bude Říma tak silnou baštou, jako národ Irčanů. Ovšem i Sokolstvo řídí se heslem „Osvětou k svobodě“; a jak vime Řím byl vždy horlivým bojovníkem za osvětu a svobodu.

Kdy lid prohlédne, kdy stane se mu Sokolstvo ne ve fantasii některých, ale ve skutečnosti dobrým vůdcem?

Pochybuji, že se toho kdy dočkáme. —

Josef Sedloň.

V Chicagu, dne 5. dubna 1897. — (Zasláno.) — Ctěnému Jos. Sedloňovi, členu T. J. S. Čechie v místě.

Ve třetím čísle t. r. časopisu Sokola Amerického činíte dotaz na sbor Č. A. D. S., totiž přejete si zodpovídati několik otázek Vámi v časopise S. Am. napsaných, čemuž ochotně vyhovuji.

Odpověď: Že používáme v našem středu, jakožto sbor hlásající bezvládní stanov, jest zcela jasně.

Každý spolek vědom si svého cíle, upravuje si k němu cestu dle svých názorů; taktéž činíme i my. Požadavky anarchismu (bezvládní) směřují k základům příští volné společnosti lidské.

Stanoviti východiště nové mravní společnosti, toť úlohou anar. theoretika činiti.

Ma-li člověčenstvo býti volné, musí člověk volným býti. Člověk však volným není jakmile se musí podrobiti vůli jiných.

Stanovy, zákony, neb jak to nazývati chcete, nejspíše budou míti u nás jiný význam jako u vás. Stanovy jsou u vás zákonem, však u nás jsou volnou úmluvou — a nikdo z členů není nucen přísně dle nich jednati, zvláště tam, kde důslednosti neb zásadě jsou málo prospěšné. U vás stanovy jsou vůli jedněch, jichž vůli se musí druzí podrobiti — u nás však nejsou žádným donucováním — což má pak v zápětí úplnou rovnost; proto bude asi u nás pojem jiný o stanovách, pravidlech a zákonech.

Ta velká massa indiferentního lidu, s kterou jest nevyhnutelně každému tělesu, ať již fedruje zásady jakékoliv, nevyhnutelně počítati, nestojí dosud na stupni takového vzdělání, aby v tomto zařízení mohla zásada bezvládní prováděna býti v praxi. Povinností jest však každého, s trpícím lidem cítícího člověka méně vzdělané spolubratry o zásadě bezvládní poučovati, by až nadejde doba převratu, většina lidu byla s myšlenkou anarchie seznámena a pak jistě, co zdá se vám nyní nemožným, bude uvedeno ve skutek.

Co se týče druhé otázky, nevím, co tím své-samobytím míníte. Jestli snad to, že nechcem býti pod centralisací nějakého většího tělesa, myslím, že máme právo jednati jak za nejlepší uznáme.

Stojíme na stanovisku úplně neodvislém, a tuto neodvislost si též budeme hleděti i nadále zachovati. Tím není vyloučena možnost, že jako jednotlivý sbor bychom nemohli pro blaho lidu pracovat; ostatně, vyslovte se jasněji o tom samobytu, pak vám bude šířeji odpověděno.

Poslední otázka zní: Není to sobecké, míti oblek, jako nikdo jiný nemá? Vim sice, že ve stanovách Č. A. D. S. jest též odstavec o stejnokroji, který zní následovně: Bílá nežehlená košile, červený nákrčník a černý, měkký klobouk. Může toto však se počítati za nějaký výsadní stejnokroj, když každý Sokol vyjma při cvičení a mimo toho občanského jiného zvláštního obleku nemá?

Co se týče té sobeckosti, myslím, že by se to hodilo spíše na někoho jiného.

Ostatně, zdali vám nebude něco co našeho sboru se týče jasno, vždy vám na požádání ochotně vyhovíme. — Na zdar!

Za sbor Česko Am. Dělnického Sokola

Josef Šmíd.

P. r. Mnohem příhodnější a jediné správnou odpovědi Sok. J. Sedloňovi by bylo: „My podle toho co hlásáme se nefidíme, poněvaž jest to naprosto nemožno!“

V St. Louisu, dne 6. dubna 1897. — Dne 28. března pořádala naše jednota veřejné cvičení a mám-li o něm referovat, musím předem zaznamenat, že nikdy ještě neviděli jsme při veřejném vystoupení našem tolik sebevědomého uspokojení ve tvářích našich členů, jako tentokrát.

Program zahájila o 8. hodině hudba sokolským pochodem, načež cvičitel, br. Tom. Ulrich předvedl své nejdrobnější záčky a zácky v počtu 40. Úkolem jich byla společná prostná se zpěvem, a věru že nebylo možno lépe cvičební pořad zahájit a nebylo možno něžnějším způsobem naznačit obecenstvu způsob cvičení mládeže a vliv jeho na mysl této nejtělejší drobotiny. Jak sebevědomě nastupovaly, tak spokojeně odcházely, provázeny jásavým potleskem obecenstva. Následující byla rej, provedená většimi záky počtem 48. Rej nebyla nikterak jednoduchou a přec pátrání po jakékoliv chybě bylo bezvýsledným. Nepamatuji se, že bych byl záky tohoto státi viděl kdy tak bezvadně své cvičení provést; ta pozornost a přesnost, této skutečně pěkně reji překrásně slušely a když hoši utvořili pohyblivý kříž za zpěvu písně „Chovejte mne má matičko“ tu potlesk dokazoval, že není tu účastníka, jenž by nebyl příjemně dojat. Čtvrtým číslem programu bylo kroužení kužely větších děvčat v počtu 32. Zvykli jsme si již na přesnost záky při jich cvičení a i tentokrát obecenstvo bouřlivě dávalo na jevo svou nejvyšší spokojenost, neboť 8 rozdílných o idilů cvičebních namnoze dosti složitých, obzvláště kde dvojice provádí současně rozdílná cvičení, bylo provedeno s přesností, snad jediné děvčatům vlastní. Po té nastoupili žáci v počtu 70 ku cvičení na nářadí a tu zaslouhuje veškerého uznání snaha cvičitele raději docílit cvičení bezvadných jednoduššími výkony, než obtížnými ohrožovat pěkný jinak soulad celku, což se také velmi dobře osvědčilo. Cvičení na dvou koních a dvou kozách současně vyjímalo se velmi pěkně a hoši nenechali si ujit ani tu příležitost okázat svou mrštnost při volných výkonech a mnohý se věru pozastavil nad záky při koni na dél, kteří se nikterak nerozpokovali okázat, a to velmi pěkně, i veleskok s dochmatem na krk koně. Odměnou byl i jim velmi hlučný potlesk. Šestým a posledním číslem prvního dílu bylo cvičení s kruhy se zpěvem 16 záky večerní školy. Tento, pro nás nový druh cvičení vyvolal pravou bouři potlesku pro své ladné a ušlechtilé složení stejně jako pro přesné vykonání a věru, že bylo radost sledovat ty ladné pohyby dívek provázené zpěvem, začež plného uznání zaslouhují si jak ony, tak br. cvičitel, jehož původní prací toto, jakož i většina ostatních cvičení byla. Tím cvičení žactva skončeno.

Druhý díl programu zahájil náčelník br. V. K. Třiska velmi vhodnou řečí. Na to cvičilo členstvo a sice: 1. Cvičení s tyčemi, členové a žáci večerní školy. 2. Cvičení na dvou bradlech a dvou koních na šíř, titěž. 3. Kůň na dél 1. družstvo, kůň na šíř 2. družstvo, bradla na šíř 3. družstvo a koza na dél 4. družstvo, současně. 4. Cvičení na hrazdě, cvičitelský sbor.

Nepovažují za nutné podrobně popisovat jednotlivá čísla cvičení členů. Postačí zajisté, řeknu-li, že byl by i přísný kritik, celkem i jednotlivě s výsledkem velmi uspokojen býval, byloť zde ze strany cvičitele důkladně promyšleno a pečlivě složeno každé jednotlivé cvičení a ze strany cvičících, zvláště co se prostných týká, správně pochopeno a svědomitě nacvičeno a proto směle tvrdím, jak jsem již z předu podotknul, že srdečná radost a sebevědomá spokojenost z výsledku cvičení byla všeobecnou.

Nelze mi zamlčeti, že o tento nepopíratelný úspěch v naší tělocvičné škole má zásluhu mimo tam účinkujících, ještě někdo jiný. Byl to br. August Tesař, který nám svého času naznačil, jak zařadit svá cvičení mládeže, aby tato s radostí je navštěvovala a aby bylo při tom též skutečnou školou a náš nynější br. cvičitel zajisté že ne nadarmo namáhal se před několika lety o získání všestranně vzdělaného cvičitele do našeho středu. Br. Tesař nás sice poměrně brzy opět opustil, avšak stopa po jeho činnosti u nás jest velmi

patrná a všeho uznání hodna. Neobyčejně velká návštěva obecnstva a jeho projevy dosvědčily nám, že naše snaha má dosti příznivců. Přítomní četní rodičové žáků byli všim právem nadšeni pro dětský tělocvik, takže toto veřejné cvičení bude zajisté vydatnou agitací pro naši, tak utěšeně zkvétající tělocvičnou školu. Mezi diváky byl také dosti slušný hlouček německých turnerů, kteří svou pochvalu velmi často a bouřlivě na jevo dávali, zvláště prostocvik děti a cvičení na hrazdě našeho cvičitelského družstva muselo se jim, soudě z jich potlesku, velmi líbit.

Když před časem odstěhovali jsme se ze síně Ú. S. P. S. zakoupivše vlastní tělocvičnu, tu vytýkáno nám rozkolnictví, drobení strany svobodomyšlné a t. d., tu nemohli mnozí z předáků tohoto živlu nikterak pochopit, co že nám prospěje vlastní budova, a hle, z tohotéž kruhu i tentokrát dostavilo se více inteligentních skutečně uvědomělých pánů, kteří svým obdivem a svou pochvalou nikterak se netajili. Tu naskytuje se nám příležitost poukázat k tomu, co nás za dřívějších poměrů tížilo, a co jsme zakoupením vlastního domova získali a mimo to, že dobré vůle aui schopností nám nikdy nescházelo, ale scházely nám prostředky.

Na neděli odpoledne, dne 21. března oznámili jsme pořádání veřejné přednášky, ale posluchačstva se sešlo tak skrovně, že uznáno za vhodné tuto odložit. Snad mělo naše obecnstvo za vhodnější obdivovat massy katolíků právě parádujícíeh při svěcení obnoveného českého kostela (v loni cyklonem sfouknutého) a pak nerušeně přemýšlet o tom, co dovedou oni a co dovedeme, vlastně nedovedeme my. Přednáška odbývána dnes, dne 4. dubna za účastenství nevalného sice, ale podle našich zkušeností a na horlivost zdejších našich svobodářů, přece ucházející. Br. Jan Kálal přednášel o „Pokroku člověka.“ Upřimná a frází prostá jeho řeč poutala posluchače očiividně a vývod jeho, kam dnes člověk dospěl a v jakých poměrech ocitly se massy lidu, byl věru mistrný. Pan Tomáš Běl přednášel svým chvalně známým způsobem, tím upřimným od srdce k srdci o „Národním citu a hrdošti“ a vyvodil ve své řeči, za jakých poměrů užitek a za jakých škody a mnoholi již škody, kdy národové ze svého národního citu měli. Oba řečníci byli odměňováni častým potleskem a obecnstvu připamatována věru velmi zajímavá, užitečná a přemýšlení hodná fakta. Očekáváme, že pořádání přednášek zůstane u nás v proudu, ale měli by to především být bratři, kteří by tvořili posluchačstvo a přitáhneme i více širšího obecnstva. Třetím řečníkem měl být jistý český lékař, avšak platit řečníkovi \$15 za přednášku, ku které jest vstup volný, to ovšem náš pořádací výbor uznal poněkud za luxus. Také česká obětavost! Odbory „Vlasta“ a „Hlahol“ zapěly ještě každý jednu píseň a přednáška tak s úspěchem zakončena.

Jedno ještě bych rád věděl, kde jsou všechny ty starší členkyně „Vlasty“, které jako by ze vzdoru mezi vystoupivšími skvěly se svou nepřítomností? Požívám se na ně blíž příště. Naši ochotníci pořádají dne 18. dubna k zakončení sezony divadlo a dávají Jeřabkovo „Služebník svého pána“. Výtečné pověsti poživající tento děj měl by vidět každý probudilý dělník, každý proletář, neboť jest to v naší divadelní literatuře téměř ojedinilé dílo zuázorňující boj surového kapitálu s dělníkem. Někteří naši členové vytvořili mezi sebou „Klub pešáků“ s účelem pořádati výlety pěšky s veškerými pravidly pochodů. Doufám, že užší tento kroužek bude tvořiti o jedno ušlechtilé tělisko při našem sboru více.

Na zdar!

Josef Barian.

Členové noví a vyloučení.

Do T. J. S. Omaha přijmuti noví členové: Sam Evkovič, F. J. Pycha, Květ Jelen, Jan Jecha, Anton Vlček Vác. Chvala. Odstoupil F. B. Fiala, vyloučen pro neplacení Jos. Drahoš.

Boh. W. Bartoš, taj.

Z T. J. S. v St. Louis: noví členové za první čtvrtletí 1897, Jos. Duchek st., Jan Peroutka, Jos. Jonák, Mat. Drda; odstoupili: Rud. Šindelář, Jos. Šimana, Vác. Klimt, Jos. Neudert; pro neplacení vyloučení: Ant. Tupý, Hugo Sikeš, Al. Vlček.

Na zdar!

Franta Široký, taj.

Upozornění.

Dovolíme si upozorniti ony pány v Chicagu, kteří oznamují v našem časopise, že Sokol B. W. Nejedlý navštíví je dne 1. b. m., by povinné obnosy za oznámky skolektoval.

Zpráva Těl. Jed. Sokol v St. Louisu, Mo.
za rok 1896.

Příjem sboru ve schůzích.

Měsíční příspěvky.....	\$ 552.25
Vkladné nových členů.....	21.50
Ze zábav	93.70
Od výboru těl. sběrací.....	11.80
Příjem z výstavy od m. r.	950.00
Půjčeno od správ. výb.....	20.00
Mimořádné příjmy	121.50

Úhrnem\$1770.75

Vydání.

Cvičiteli tělocviku.....	\$345.00
Služné a vydání úředníků.....	28.48
Rozličné vydání.....	88.20
Národní Jed. Sokolská.....	135.80
Na česko-svob. školu	11.00
Náčini v tělocvičně.....	85.86
Na knihovnu.....	20.45
Vydání výstavnímu výboru	259.25
Výb. správ. na tělocvičnu z výstavy.....	590.75

Úhrnem\$1564.79

Úhrnný příjem.....\$1770.75

Úhrnné vydání.....1564.79

Zbývá.....\$205.96

Schodek z minulého (1895) roku.. 201.06

Za pokladníkem.....\$4.90

Zpráva výboru správního tělocvičny.

Úhrnný příjem za rok.....\$11526.45

Úhrnné vydání.....11038.25

Zbývá.....\$488.15

Schodek z roku 1895.....346.10

Za pokladníkem.....\$148.05

V příjmu zaneseno od jed. tělocvičny.....\$4557.90

Vydání zaneseno od jed. tělocvičny.....1046.25

Čistý výnos z tělocvičny.....\$3511.65

Vydání výboru dělí se následovně:

Veškeré vydání jednatele.....	\$1046.25
Služné úředníků a jednatele	149.50
Plyn za rok.....	342.36
Elektrika za rok.....	318.30
Oprava před cyklonem.....	173.75
Zakoupeno před cyklonem.....	165.49
Splátka na piano.....	87.90
Uhlí.....	101.80
Úroky.....	187.46
Daň z vody.....	66.00
Rozličné vydání.....	84.52
Splaceno na dluh.....	2055.00
Pojištění proti ohni.....	228.00
Daň z pozemku za rok	240.00
Škodá cyklonem způsobená	5792.42

Úhrnem\$11038.25

Výkaz jmění.

Tělocvična se vším nábytkem.....	\$13000.00
Náčini v tělocvičně.....	500.00
Spolková knihovna.....	320.00
Divadelní šatna.....	580.00
Rozličný majetek, zahrnujíc prapory a 2 piano.....	850.00
Základní kapitál na Nár. S. č. s. p. o.....	200.00
Záruka u plynové společnosti	40.00

\$15490.00

Úplný dluh na tělocvičně.....7005.00

Majetek sboru.....\$8485.00

Pojištění proti ohni je úhrnem na.....\$10.000.00

do konce 10. ledna r. 1900.

Dáno v St. Louisu dne 25. března 1897.

Ant. Pešout, starosta sboru.

Vác. K. Tříška, Frank Jarošik, P. Pitha,
výbor majetku.

